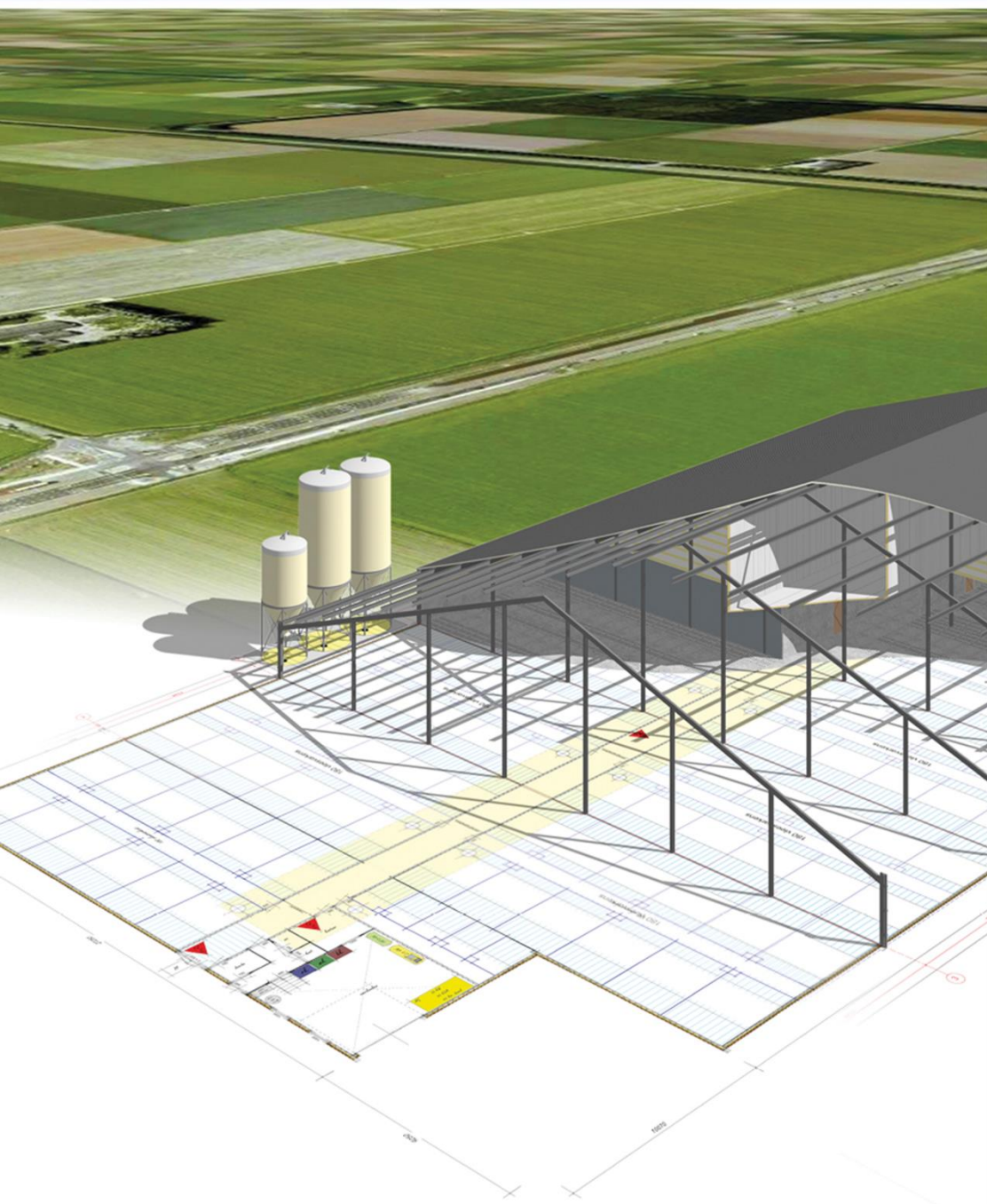

Bestemmingsplan Buitengebied

Hennisdijk 9a,
Buren

Bestemmingsplan Buitengebied Hennisdijk 9a, Buren

locatie
Hennisdijk 9a,
Buren

Agra-Matic B.V.
Stan Griffioen & Mark de Jong
Postbus 396
6710 BJ Ede

Datum: 15 oktober 2024
Status: Vastgesteld

INHOUD

1	Inleiding	0
1.1	Aanleiding en doelstelling	0
1.2	Plangebied	0
1.3	Geldend bestemmingsplan	2
1.4	Leeswijzer	3
2	Beschrijving plangebied	4
2.1	Ontstaangeschiedenis	4
2.1.1	Historische schets	6
2.2	Huidige situatie	7
2.3	Gewenste situatie	8
2.4	Landschappelijke inpassing	9
2.4.1	Kwaliteitsbijdrage	12
3	Beleidskader	13
3.1	Rijksbeleid	13
3.1.1	Nationale Omgevingsvisie (NOVI)	13
3.1.2	Besluit Algemene Regels Ruimtelijke Ordening (Barro)	13
3.1.3	Ladder duurzame verstedelijking	14
3.2	Provinciaal beleid	15
3.2.1	Omgevingsvisie Gaaf Gelderland	15
3.2.2	Omgevingsverordening Gelderland	15
3.3	Gemeentelijk beleid	21
3.3.1	Omgevingsvisie Gemeente Buren	21
3.3.2	Landschapsontwikkelingsplan Buren (LOP)	21
4	Omgevingsaspecten	23
4.1	Archeologie en cultuurhistorie	23
4.1.1	Archeologie	23
4.1.2	Cultuurhistorie	26
4.2	(Agrarische) bedrijven en milieuzoneringen	28
4.3	Geurhinder	29

4.3.1	Beleidskader geur	29
4.3.2	Toetsing	30
4.3.3	Conclusie	34
4.4	Luchtkwaliteit	34
4.5	Verkeer, parkeren en infrastructuur	35
4.6	Bodemkwaliteit.....	36
4.7	Kabels en leidingen	37
4.8	Externe veiligheid	38
4.8.1	Situatie plangebied	40
4.9	Wet natuurbescherming.....	41
4.9.1	Gebiedsbescherming	42
4.9.1	Soortenbescherming.....	43
4.10	Natuur netwerk Nederland (NNN)	45
4.11	Water	48
4.11.1	Inleiding	48
4.11.2	Beleid.....	48
4.11.3	De Keur	50
4.11.4	Waterbelangen	50
4.11.5	Watertoets	51
4.11.6	Hydrologisch neutraal ontwikkelen.....	51
4.12	M.E.R.-beoordeling	54
5	Juridische aspecten	56
5.1	Verbeelding.....	56
5.2	Planregels	56
5.3	Toelichting op de bestemming.....	56
6	Uitvoerbaarheid	57
6.1	Economische uitvoerbaarheid	57
6.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	57
6.2.1	Participatie	57
6.2.2	Vooroverleg.....	57
6.2.3	Ontwerp	57
6.2.4	Vaststelling.....	57

7	Bijlagen	58
---	----------------	----

1 INLEIDING

1.1 AANLEIDING EN DOELSTELLING

De aanleiding voor het opstellen van een bestemmingsplan is het voornemen van de initiatiefnemers om een vormverandering van het bouwvlak te realiseren zodat er een nieuw dierenverblijf voor de grondgebonden biologische schapen en zoogkoeien, evenals een stalling ten behoeve van de landbouwmachines en -werktuigen kan worden gebouwd. Hierbij is het uitgangspunt dat er een toekomstbestendig en levensvatbaar bedrijf dient te ontstaan waar zowel op een maatschappelijke verantwoorde als op een bedrijfseconomisch rendabele wijze dieren gehouden kunnen worden.

Op grond van het vigerend bestemmingsplan 'Buitengebied Buren', vastgesteld op 29 september 2009, heeft het plangebied de enkelbestemming 'Agrarisch – Komgebied'. Voor de bestemming 'Agrarisch – Komgebied' is er onder artikel 62.4 opgenomen dat het College van Burgemeester en Wethouders onder voorwaarden het plan kunnen wijzigen ten behoeve van de vormverandering van het agrarisch bouwperceel. Aangezien het bouwvlak in de huidige situatie groter is dan 1,5 hectare kan geen gebruik gemaakt worden van de wijzigingsbevoegdheid.

Op 17 mei 2023 heeft de gemeente Buren middels een ambtelijk standpunt aangegeven dat de regiekamer positief ingesteld is over de vormverandering van het agrarisch bouwvlak ten behoeve van de werktuigenberging en het dierenverblijf. Op 21 november 2023 is een principebesluit genomen. Middels dit bestemmingsplan wordt de beoogde ontwikkeling juridisch-planologisch mogelijk gemaakt.

1.2 PLANGEBIED

Het plangebied betreft het perceel gelegen aan de Hennisdijk 9a, zoals gevisualiseerd in onderstaande afbeelding 1-1. Het plangebied is gelegen in het buitengebied van Buren, ca. 2,3km ten noordwesten van de kern Buren. Het perceel ligt in de kadastrale gemeente Buren, sectie O, perceelnummer 00659 en het bouwvlak heeft een oppervlakte van 1,878 ha. Het plangebied wordt omgeven door agrarische gronden, met uitzondering van de verharde Hennisdijk aan de noordzijde.

Figuur 1-1: ligging plangebied en indicatie gewenst bouwvlak

1.3 GELDEND BESTEMMINGSPLAN

Het bestemmingsplan Buitengebied Buren 2008 is op 29 september 2009 in werking getreden. Dit bestemmingsplan vormt het meest recente beleid van de gemeente Buren voor de toetsing van het verzoek om het bouwvlak te vervormen. Het plangebied heeft de bestemming 'Agrarisch-Komgebied', als blijkt uit figuur 1-2. Deze gronden zijn onder andere bestemd voor grondgebonden agrarische productie. Op basis van de bestemmingsplanregels is de huidige biologische varkenshouderij niet toegestaan omdat deze niet voldoet aan de definitie van een grondgebonden veehouderij. Echter blijkt dat de biologische veehouderij, voorheen varkenshouderij met scharrelvarkens, al sinds 1988 gevestigd is op deze locatie. De (biologische) varkenshouderij is echter nooit grondgebonden geweest. In 2012 is, op basis van het bestemmingsplan Buitengebied Buren 2008, nog een nieuwe milieu- en bouwvergunning verleend voor de biologisch varkenshouderij. Uit de vergunning van 2012 blijkt dat het bouwplan is getoetst, en voldoet, aan het bestemmingsplan Buitengebied 2008.

Figuur 1-2: uitsnede vigerend bestemmingsplan

Voor de bestemming 'Agrarisch – Komgebied' is er onder artikel 62.4 opgenomen dat het College van Burgemeester en Wethouders onder voorwaarden het plan kunnen wijzigen ten behoeve van de vormverandering van het agrarisch bouwperceel. Aangezien het bouwvlak in de huidige situatie groter is dan 1,5 hectare kan geen gebruik gemaakt worden van de wijzigingsbevoegdheid.

Op basis van het voorgaande kan gesteld worden dat het voorgenomen initiatief niet past binnen de regels zoals gesteld in het vigerende bestemmingsplan. Om het initiatief mogelijk te maken is het noodzakelijk om een partiële herziening van het bestemmingsplan (postzegelbestemmingsplan) op te stellen.

1.4 LEESWIJZER

Naast dit introducerende hoofdstuk wordt in de aankomende hoofdstuk 2 het plangebied omschreven, in dit hoofdstuk wordt zowel de historie, de huidige situatie als de gewenste situatie besproken en zal er aandacht worden geschonken aan landschappelijke inpassing en kwaliteitsbijdrage. Hoofdstuk 3 bespreekt het relevante beleid op het niveau van het Rijk, de provincie en de gemeente, hier zal er worden getoetst aan de gestelde voorwaarden, eisen en regels. Hoofdstuk 4 zal zich richten op de omgevingsaspecten, bestaande uit o.a. archeologie en cultuurhistorie, maar ook milieu en geur. De juridische aspecten en de uitvoerbaarheid zullen in respectievelijk hoofdstuk 5 en 6 worden besproken. Het slot wordt gevormd door de conclusie en de bijlagen.

2 BESCHRIJVING PLANGEBIED

2.1 ONTSTAANGESCHIEDENIS

In 1872 was het plangebied grotendeels in gebruik als grasland. Het maakte deel uit van een als graskom te definiëren gebied. De zuidkant maakte deel uit van een gebied met akkerland op een stroomrug. Ten zuidwesten van het plangebied bevond zich in 1872 een bebouwd erf met de aanduiding Treeft. Ten oosten en zuiden van hiervan werd een boomgaard gekarteerd. Ten noorden van de bebouwing worden smalle percelen met bomenrijen en een moestuin gekarteerd (grijze markering).

De landschappelijke context is te kenschetsen als het grasland van de kom, aan de rand van een stroomrug, in het landschap van het rivierengebied. In te zetten elementen voor de omzoming van bebouwde erven zijn;

- geschoren hagen, boomgaarden, bomenrijen of solitaire bomen rond het woonhuis;
- bosjes, groensingels of bomenrijen aan de veldkanten.

Zie de uitsnede van de topografische kaart uit 1872 en de projectie in de luchtfoto in figuren 2-2 en 2-3 op de volgende pagina.

Figuur 2-1: topografische kaart 1872 (bron: landschappelijke inpassing 'HENNISDIJK 9A')

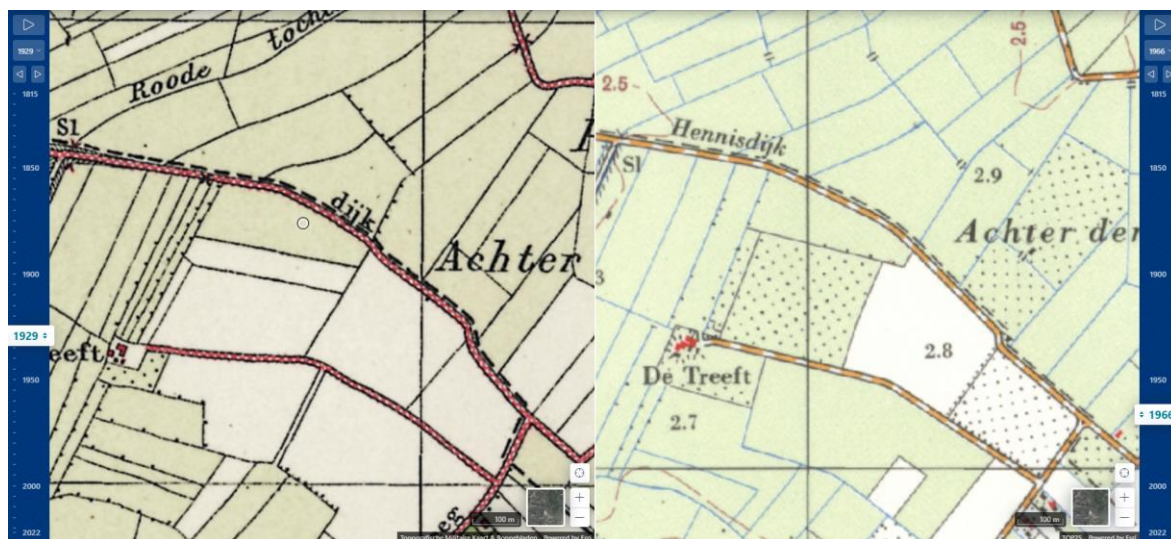

Situatie 1872: de noordkant maakt deel uit van de kom, de zuidkant van een stroomrug.

Figuur 2-2: projectie plangebied in luchtfoto (bron: landschappelijke inpassing 'HENNISDIJK 9A')

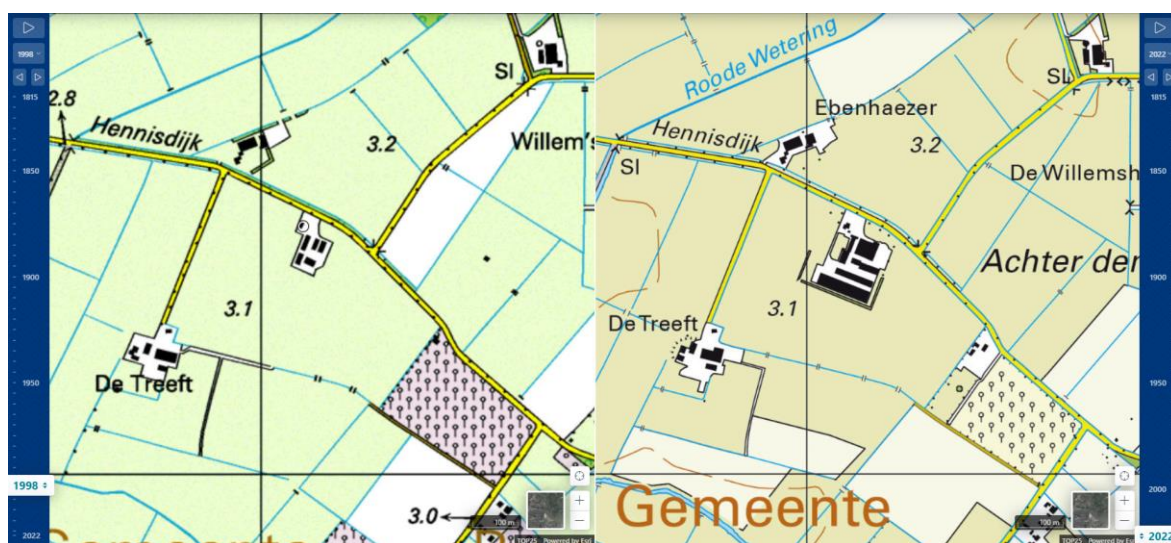
2.1.1 Historische schets

In de loop van de 20ste eeuw werd de ontwatering van de komgronden versterkt; in het plangebied werd het akkerland wat in noordelijke richting uitgebreid. In de periode na de tweede wereldoorlog werd het akkerland in gebruik genomen als boomgaard. Zie de uitsneden van de karteringen uit 1929 en 1966 in de onderstaande figuur 2-4.

Figuur 2-3: locatie Hennisdijk 9a in 1929 (links) en 1966 (rechts) (bron: topotijdreis.nl)

In de zeventiger jaren werd de boomgaard gerooid en werd het plangebied als gras- en hooiland benut. Tegen het einde van de 20ste eeuw werden bebouwingen bestaande uit een bedrijfswoning en stallen gerealiseerd. De eerste bouwvergunning voor de varkenshouderij is verleend in 1988. De bebouwing werd in de loop van de 21ste eeuw steeds verder uitgebreid. Vanaf 2017 is er een landschappelijke inpassing toegevoegd aan de zuidzijden van het perceel. Zie de karteringen uit 1998 en 2022 in de onderstaande figuur 2-5.

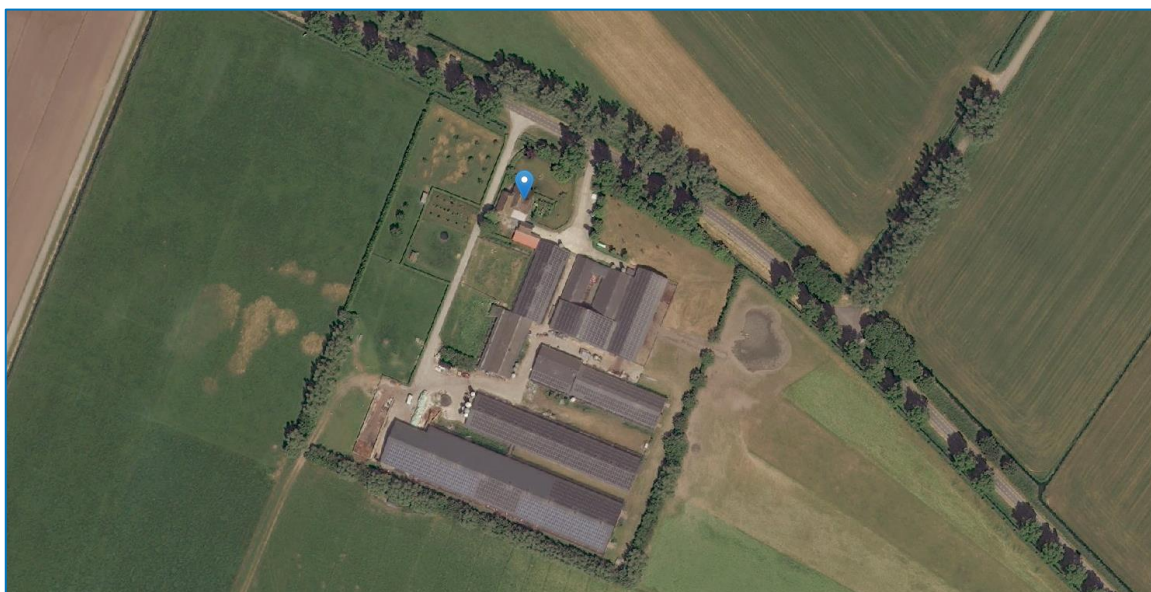
Figuur 2-4: locatie Hennisdijk 9a in 1998 (links) en 2022 (rechts) (bron: topotijdreis.nl)

2.2 HUIDIGE SITUATIE

Het perceel aan de Hennisdijk 9a is in gebruik als een biologische veehouderij. Voor de bedrijfsvoering beschikt het bedrijf over een totale oppervlakte van 26,54 hectare cultuurgrond. Deze oppervlakte is in gebruik als grasland. Van de totale oppervlakte is 22,12 hectare grond in eigendom en betreft 4,42 hectare geliberaliseerde pacht. Naast deze oppervlakten heeft het bedrijf nog eens 23 hectare grond in eigendom dat wordt verhuurd aan het melkveebedrijf van een broer. Van deze 23 hectare betreft de ene helft langjarige verpachting en de andere helft korte geliberaliseerde pacht.

In de bestaande situatie is sprake van een agrarisch bedrijf met een varkenshouderij en kleinschalige grondgebonden schapen- en vleesveehouderij. Alle dieren worden volgens de biologische landbouwmethode gehouden. Binnen het bouwvlak is een bedrijfswoning en zijn meerdere bedrijfsgebouwen aanwezig. Alle bedrijfsgebouwen worden gebruikt ten behoeve van het houden van de biologische varkens. Binnen de inrichting worden op dit moment 1.222 vleesvarkens, 880 gespeende biggen, 218 guste en dragende zeugen, 82 kraamzeugen en 2 dekberen gehouden (hoofdactiviteit). Naast de biologische varkens worden 120 schapen en 10 zoogkoeien gehouden (nevenactiviteit). De schapen en zoogkoeien worden buiten gehouden in de wei en hebben geen eigen dierenverblijf. Voor het aflammeren en afkalveren wordt een deel van de varkensverblijven geschikt gemaakt. Tijdelijk worden dan minder varkens gehouden. De grond rondom de bedrijfsgebouwen wordt gebruikt voor weidegang van zowel varkens, schapen en zoogkoeien. De weidegang van de varkens (guste en dragende zeugen) vindt ten noordoosten van de bedrijfsgebouwen plaats. De weidegang vindt direct aansluitend aan de dierenverblijven plaats zodat de varkens makkelijk gebruik kunnen maken van de wei.

Op het moment is er te weinig ruimte om de landbouwmachines en werktuigen overdekt te kunnen stallen. De stalling van dit materieel vindt nu buiten plaats. Dit kan schadelijk zijn voor het materieel en is tevens beperkend voor de algemene bedrijfsvoering. Onderstaande figuur 2-5 geeft een luchtfoto weer van de huidige situatie. De aanwezige verharding bestaat uit smalle stroken en krappe bochten, in verband met efficiëntie en veiligheid is binnenpandse stalling sterk gewenst.

Figuur 2-5: luchtfoto Hennisdijk 9a (bron: satellietdataportal.nl)

2.3 GEWENSTE SITUATIE

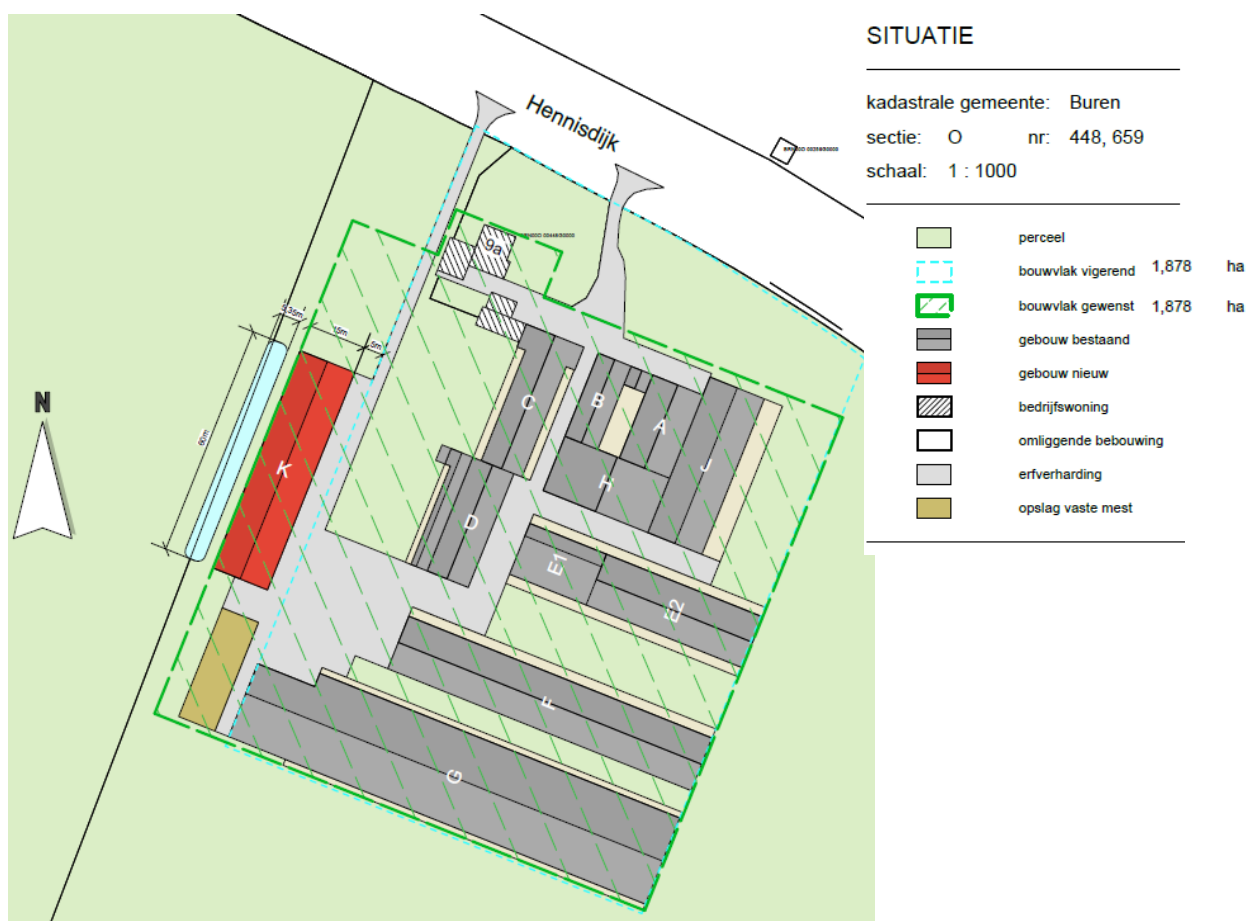
De initiatiefnemers streven een toekomstgericht en levensvatbaar bedrijf na. Hiervoor moeten bedrijfseconomische keuzes gemaakt worden. Uitgangspunt is dat er een toekomstbestendig bedrijf dient te ontstaan, waar zowel op maatschappelijke verantwoorde als op bedrijfseconomisch rendabele wijze dieren gehouden kunnen worden om te voorzien in een veilige productie van humane voeding. Het dierenwelzijn staat hierbij hoog in het vaandel. De dieren zijn vrij van ongemak. Ze hebben een geschikte leefomgeving inclusief onderdak en een comfortabele rustplaats. In de gewenste situatie worden er totaal 1.193 vleesvarkens, 880 gespeende biggen, 218 guste en dragende zeugen, 82 kraamzeugen en 2 dekberen, 30 zoogkoeien en 120 schapen gehouden.

Om een toekomstbestendig bedrijf te behouden is het voor de initiatiefnemer noodzakelijk om voor de schapen en de zoogkoeien een eigen dierenverblijf op te richten. Op deze manier blijft de huisvesting van de verschillende dieren gescheiden wat een positief effect heeft op de diergezondheid. Een apart dierenverblijf voor de schapen en zoogkoeien heeft ook een positief effect op het arbeidsgemak. Het is niet meer nodig om bij het plannen van de varkenshouderij rekening te houden met de aflammer- en afkalfperiode. De gebouwen voor de varkenshouderij kunnen jaarrond optimaal benut worden voor het huisvesten van de varkens en hoeven niet meer geschikt gemaakt te worden voor de schapen en zoogkoeien.

Ten behoeve van de stalling van landbouwmachines en -werktuigen wordt een gebouw opgericht om het materieel inpandig te kunnen stallen. Het huidige landbouwmaterieel heeft een hogere mate van technologie (boardcomputers, gps, etc.) en relatief meer gevoelige c.q. draaiende delen. Ook heeft het materieel een hogere waarde. Hierdoor is de behoefte om het materieel inpandig te stallen. In figuur 1-1 en in bijlage 1 is de situatie tekening opgenomen.

De noodzaak van de hier boven beschreven gewenste ontwikkeling wordt daarnaast onderbouwd door een positief advies van de Stichting Agrarisch Beoordelings Commissie. Dit advies is opgenomen in bijlage 2. In dit advies wordt ook ingegaan op de wens van een tweede bedrijfswoning. Dit onderdeel is door de Stichting negatief beoordeeld. Derhalve maakt een tweede bedrijfswoning geen onderdeel meer uit van de gewenste ontwikkeling. De gewenste ontwikkeling ziet enkel op de vervorming van het bouwvlak om een gebouw op te richten ten behoeve van het huisvesten van schapen en zoogkoeien en de stalling van landbouwmachines en -werktuigen.

Ook wordt het bouwvlak ter plaatse van de biologische varkenshouderij bestemd voor een biologische veehouderij. Op deze manier wordt ook planologisch geborgd dat de varkenshouderij die al sinds 1988 aanwezig is en beschikt over rechtsgeldige milieu- en bouwvergunningen ook planologisch is toegestaan.

Figuur 2-6: situatietekening gewenste situatie

2.4 LANDSCHAPPELIJKE INPASSING

De landschappelijke context is te kenschetsen grasland van de kom, aan de rand van een stroomrug, in het landschap van het rivierengebied. In te zetten elementen voor de omzoming zijn:

- geschoren hagen, boomgaarden, bomenrijen of solitaire bomen rond het woonhuis,
- bosjes, groensingels of bomenrijen aan de veldkanten.

Het bouwplan omvat de realisatie van een nieuwe dierenverblijf voor de schapen en zoogkoeien en een stalling ten behoeve van de landbouwmachines en -werktuigen, dit gaat gepaard met een vervorming van het bouwvlak en wordt zodoende gecompenseerd met een zorgvuldige landschappelijke inpassing. Op het moment is al sprake van een goede landschappelijke aanzet op het perceel. In figuur 2-6 staat de huidige landschappelijke inpassing gevisualiseerd.

Figuur 2-7: de huidige landschappelijke inpassing (bron: LIP 'HENNISDIJK 9A')

Zoals hierboven gevisualiseerd is de volgende beplanting aanwezig;

- a) windkerende, manshoge haag bestaande uit haagbeuk aan de noordwestkant;
- b) hoogstamfruitbomen, aan de noordwestkant en noordoostkant;
- c) een rij knotwilgen;
- d) lage geschoren hagen van haagbeuk rond de tuin en weides;
- e) solitaire bomen, bomengroepen en bomenrijen aan de noordwestkant bestaande uit platanen, paardenkastanjes en linde;
- f) een rij uit een haag doorgeschoten bomen (haagbeuk, veldesdoorn, els) aan de noordoostkant;
- g) een pluk met wat struweel ten zuidwesten van de woning;
- h) groensingels aan de zuidwestkant van het plangebied;
- i) een windkerende manshoge haag van haagbeuk met daarin opgenomen notenbomen aan de zuidoostkant.

De beplanting in het plangebied schermt de bedrijfsgebouwen in hoge mate af. Vanaf de ten Hofkampseweg / Groenestraat is een zicht op de noordoostkant mogelijk; de bomen langs de Hennisdijk en de beplanting in het plangebied schermen de bebouwing af. Vanaf de Nieuwe Steeg zijn doorkijken op de zuidwestkant of zuidoostkant over grote afstand mogelijk. De bomenrijen vormen een decor, beplanting in het plangebied vormt een passende omzoming. De beplanting is omvangrijk en sluit goed aan bij de kenmerken van de context. De beplanting verkeert in goede conditie en wordt goed beheerd. Het bouwplan omvat de realisatie van berging aan de noordwestkant van het plangebied.

In onderstaande figuur 2-8 en bijlage 3 is de beoogde landschappelijke inpassing opgenomen.

kruidenrijk grasland ter hoogte van de boomgaarden
Figuur 2-8 de gewenste landschappelijke inpassing (bron: LIP 'HENNISDIJK 9A')

Ten behoeve van het bouwplan zal een geschoren haag worden gerooid. Het concept voor de inpassing omvat op grond van het voorafgaande het navolgende;

- ▶ doortrekken van de aanwezige boomgaard in zuidwestelijke richting,
- ▶ toevoegen van twee bomen ter hoogte van de kopgevel,
- ▶ kruidenrijkgraslang toevoegen ter hoogte van de boomgaarden
- ▶ in stand houden van de aanwezige beplantingen

Aan de zuidoostkant van de berging zal een strook verharding worden gerealiseerd. Het van het dak en te realiseren verhardingen vrijkomende hemelwater zal worden opgevangen in een infiltratiesloot aan de noordwestkant van de berging; de sloot kan uitstromen over de ten westen gelegen weide.

2.4.1 Kwaliteitsbijdrage

De gekozen soorten sluiten aan bij de uitgangssituatie en maken deel uit van de lijst met inheemse beplanting, hierdoor draagt de landschappelijke inpassing bij aan de kwaliteit en de cohesie van het culturele natuurlandschap. De toegepaste soorten zijn in de regel bestand tegen de extremen van het klimaat. Verder zorgt de relatief sterk vocht vasthoudende bodem voor een langdurige beschikbaarheid van vocht door capillaire opstijging.

3 BELEIDSKADER

3.1 RIJKSBELEID

3.1.1 Nationale Omgevingsvisie (NOVI)

Op 11 september 2020 is de Nationale Omgevingsvisie vastgesteld. De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) is geheel opgenomen in deze nieuwe visie.

De Nationale Omgevingsvisie biedt een duurzaam perspectief voor de leefomgeving. Hiermee kan het Rijk inspelen op de grote uitdagingen die voor hen liggen. Allerlei trends en ontwikkelingen hebben invloed op de leefomgeving. Veranderende en groeiende steden, de overgang naar een duurzame en circulaire economie en het aanpassen aan de gevolgen van de klimaatverandering vormen slechts een deel van de opgaven. Dit biedt kansen, maar vraagt wel om zorgvuldige keuzes. Want ruimte, zowel boven-, als ondergronds, is een schaars goed.

Het combineren van al die opgaven vraagt een nieuwe manier van werken. Niet van bovenaf opgelegd, maar in goede samenwerking tussen overheden, bedrijven, kennisinstellingen, maatschappelijke organisaties en burgers. De NOVI biedt een kader, geeft richting en maakt keuzes waar dat kan. Tegelijkertijd is er ruimte voor regionaal maatwerk en gebiedsgerichte uitwerking. Omdat de verantwoordelijkheid voor het omgevingsbeleid voor een groot deel bij provincies, gemeenten en waterschappen ligt, kunnen inhoudelijke keuzes in veel gevallen het beste regionaal worden gemaakt. Met de NOVI zet het Rijk een proces in gang waarmee keuzes voor de leefomgeving sneller en beter kunnen worden gemaakt.

Aan de hand van een toekomstperspectief op 2050 brengt de NOVI de langetermijnvisie in beeld. Op nationale belangen wil het Rijk sturen en richting geven. Deze belangen komen samen in vier prioriteiten:

1. Ruimte voor klimaatadaptie en energietransitie;
2. Duurzaam economisch groeipotentieel;
3. Sterke en gezonde steden en regio's;
4. Toekomstbestendige ontwikkeling van het landelijk gebied.

Door het nationale karakter van de NOVI en de kleine schaal van onderhavig plan, heeft het voornemen nauwelijks raakvlak met dit nationale kader. Met onderhavig planvoornemen zijn geen nationale belangen in het geding.

3.1.2 Besluit Algemene Regels Ruimtelijke Ordening (Barro)

In het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening stelt het Rijk een aantal regels die zijn bedoeld om beperkingen te stellen aan de ruimtelijke besluitvormingsmogelijkheden op lokaal niveau. Zij zijn dus concreet normstellend bedoeld en worden geacht direct of indirect, d.w.z. door tussenkomst van de provincie, door te werken tot op het niveau van de lokale besluitvorming, zoals de vaststelling van bestemmingsplannen. Het Barro is op 30 december 2011 in werking getreden en op 1 oktober 2012 verder aangevuld. Door het nationale karakter van het Barro en de kleine schaal van onderhavig plan, heeft dit voornemen nauwelijks raakvlak met dit nationaal juridisch kader. Het Barro bevat geen voor het plan relevante bepalingen.

3.1.3 Ladder duurzame verstedelijking

In het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) is de verplichting opgenomen om – in het geval van een nieuwe stedelijke ontwikkeling – in de toelichting een onderbouwing op te nemen van nut en noodzaak van de nieuwe stedelijke ruimtevrage en de ruimtelijke inpassing. Hierbij wordt uitgegaan van de zogenaamde ‘ladder voor duurzame verstedelijking’. Op 1 juli 2017 is het Bro gewijzigd, waarbij vanaf dat moment een nieuwe laddersystematiek geldt. Bij de vraag of de ladder voor duurzame verstedelijking moet worden toegepast is het belangrijk om te beoordelen of er sprake is van een stedelijke ontwikkeling.

Conform artikel 1.1.1, eerste lid onder i van het Bro wordt onder een stedelijke ontwikkeling verstaan: ‘een ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen’.

Op basis van vaste jurisprudentie hoeft pas bij meer dan 12 nieuwe woningen aan de ladder te worden getoetst. Bij onderhavig plan is er sprake van het uitbreiden van bedrijfsbebouwing, er is geen sprake van een stedelijke ontwikkeling. Een nadere motivering van de nut en noodzaak van de nieuwe stedelijke ruimtevrage en de ruimtelijke inpassing is niet verplicht op basis van het Besluit ruimtelijke ordening.

3.2 PROVINCIAAL BELEID

3.2.1 Omgevingsvisie Gaaf Gelderland

Op 19 december 2018 is de Omgevingsvisie Gaaf Gelderland vastgesteld. Deze Omgevingsvisie gaat over 'Gaaf Gelderland'. 'Gaaf' is een woord met twee betekenissen. 'Gaaf' betekent 'mooi' en gaat over wat – historisch en landschappelijk gezien – heel mooi en ongeschonden is. Het beschermen waard! Maar 'gaaf' verwijst ook naar dat wat 'cool' en nieuw en vernieuwend is; aantrekkelijk voor nieuwe generaties. Het ontwikkelen waard! Beide kanten zijn van toepassing op Gelderland en onlosmakelijk verbonden met de Gelderlanders. Beide aspecten zijn dan ook opgenomen in de Gelderse Omgevingsvisie.

In de Omgevingsvisie staat een gezond, veilig, schoon en welvarend Gelderland centraal.

- Gezond en veilig:
 - Een gezonde leefomgeving, schone en frisse lucht, een schoon milieu, een niet vervuilde bodem, voldoende schoon en veilig (drink)water, bescherming van onze flora en fauna;
 - Voorbereid zijn op klimaatverandering, zoals hitte, droogte, bosbranden en overstromingen;
 - Aandacht hebben voor verkeersveiligheid en veilige bedrijvigheid.
- Schoon en welvarend:
 - Een dynamisch, duurzaam en aantrekkelijk woon-, werk- en ondernemersklimaat, goed bereikbaar en met een goed functionerende arbeidsmarkt en dito kennis- en onderwijs instellingen;
 - Het tegengaan van schadelijke uitstoot, afval en uitputting van grondstoffen;
 - Het investeren in nieuwe, alternatieve vormen van energie.

Verder noemt de omgevingsvisie unieke kwaliteiten en waarden die Gelderland koestert, hierin wordt het belang van innovatief vakmanschap en een 'diepgewortelde handelsgeest' benadrukt. Gaaf Gelderland geeft verder ruimte aan Gelderse kampioenen, vaak mkb- en familiebedrijven. Zij weten hoe je op menselijk schaal en in balans met kwetsbare natuur en landschap onderneemt, met de blik gericht op de rest van de wereld.

De provincie streeft naar een duurzamere, gezondere omgeving waarin het karakter van de lokale handelsgeest meedenkt en -innoveert met grote maatschappelijke vraagstukken. Investerings ten behoeve van dierwelzijn en duurzaamheid, in het bijzonder door de zogenaamde "Gelderse kampioenen", passen binnen deze visie.

3.2.2 Omgevingsverordening Gelderland

De Omgevingsverordening vormt de juridische doorwerking in regels van het beleid uit de Omgevingsvisie. De verordening voorziet ten opzichte van de Omgevingsvisie niet in nieuw beleid en is daarmee dus beleidsneutraal. De inzet van de verordening als juridisch instrument om de doorwerking van het provinciaal beleid af te dwingen is beperkt tot die onderdelen van het beleid waarvoor de inzet van algemene regels noodzakelijk is om provinciale belangen veilig te stellen of om uitvoering te geven aan wettelijke verplichtingen. De Omgevingsverordening richt zich net zo breed als de Omgevingsvisie op de fysieke leefomgeving in de Provincie Gelderland. Dit betekent dat vrijwel alle regels die betrekking hebben op de fysieke leefomgeving opgenomen zijn in de

Omgevingsverordening. Het gaat hierbij om regels op het gebied van ruimtelijke ordening, milieu, water, verkeer en bodem.

Navolgend worden de relevante artikelen en kaarten uit de Omgevingsverordening besproken.

Veehouderij

De voorgenomen ontwikkeling waarbij het bestaande bouwvlak wordt vervormt is getoetst aan de regels uit de Omgevingsverordening onder paragraaf 2.4 (veehouderij). Hierbij is het belangrijk om onderscheid te maken tussen enkele kernbegrippen uit de Omgevingsverordening, zijnde:

- **Grondgebonden veehouderijbedrijf**

agrarisch bedrijf dat gericht is op het ontwikkelen van activiteiten waarbij de productie voor meer dan 50 procent afhankelijk is van het producerend vermogen van de grond waarover het bedrijf in de omgeving van de bedrijfsgebouwen kan beschikken;

- **Grondgebonden veehouderijtak**

onderdeel van een agrarisch bedrijf waarvoor het bedrijf beschikt over voldoende agrarische cultuurgrond in de omgeving van de bedrijfsgebouwen om de dieren binnen de veehouderijtak voor meer dan 50 procent zelf te kunnen voeren;

- **niet-grondgebonden veehouderijbedrijf**

agrarisch bedrijf dat hoofdzakelijk is gericht op veehouderij waarvan het voer voor de landbouwhuisdieren voor het grootste gedeelte niet geteeld wordt op de gronden die in de nabijheid van het agrarisch bouwperceel zijn gelegen en waarop de veehouderij rechten heeft;

- **Niet-grondgebonden veehouderijtak**

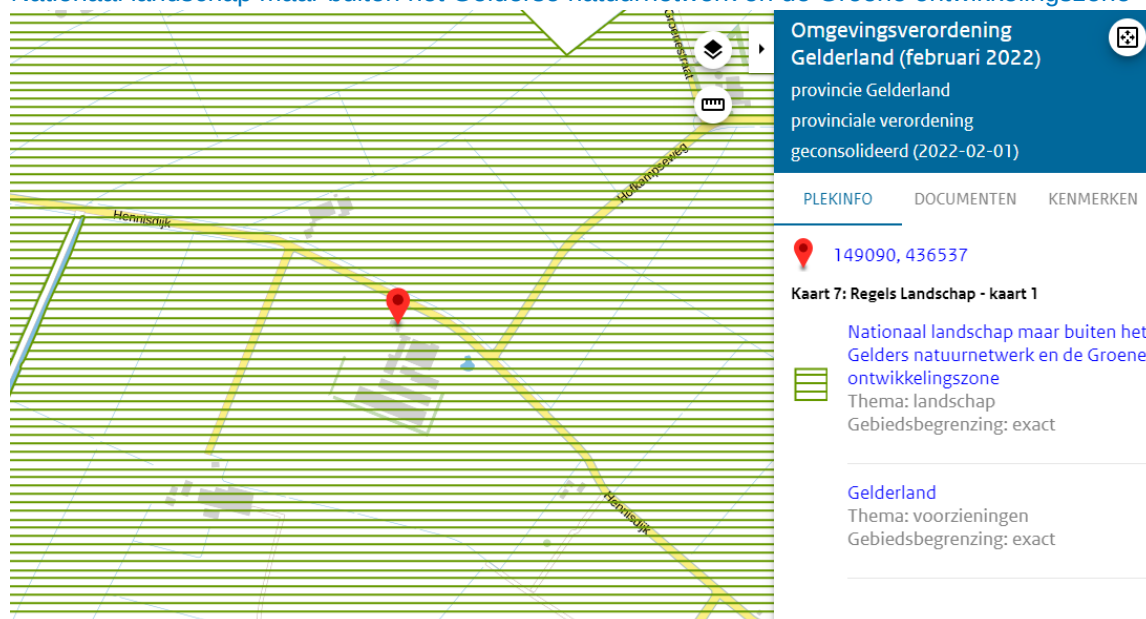
onderdeel van een agrarisch bedrijf dat is gericht op niet-grondgebonden veehouderij;

Het bedrijf aan de Hennisdijk 9a bestaat uit een varkenshouderij en een kleinschalige rundveehouderij en schapenhouderij. Alle dieren worden volgens de biologische productiemethode gehuisvest. Op basis van de bovenstaande begripsbepaling dient de biologische varkenshouderij aangeduid te worden als een niet-grondgebonden veehouderijtak. De kleinschalige biologische rundvee- en schapenhouderij dient aangeduid te worden als een grondgebonden veehouderijtak, dit blijkt onder meer uit bijlage 4. Uit bijlage 4 blijkt dat het bedrijf beschikt over voldoende agrarische cultuurgrond in de omgeving van de bedrijfsgebouwen om de dieren binnen de veehouderijtak tussen de 113 en 207 % zelf te kunnen voeren. Hiermee wordt ruimschoots voldaan aan de minimale vereiste van 50 %.

Zoals bekend wordt de oppervlakte neutrale vormverandering van het bouwvlak gerealiseerd ten behoeven van de grondgebonden veehouderijtak. Dit is relevant omdat de verordening in artikel 2.31 bepaald dat een bestemmingsplan een uitbreiding van een niet-grondgebonden veehouderijtak alleen mogelijk maakt als de uitbreiding voldoet aan door het gemeentebestuur in overeenstemming met de handreiking Plussenbeleid vastgestelde beleidsregels. Aangezien de vormverandering wordt

gerealiseerd ten behoeven van de grondgebonden veehouderijtak is toetsing aan het gemeentelijke plussenbeleid niet noodzakelijk. Om te borgen dat de vormverandering niet gebruikt kan worden voor de niet-grondgebonden veehouderijtak wordt middels de regels en de verbeelding opgenomen dat de biologische varkenshouderij enkel is toegestaan ter plaatse van het reeds bestaande bouwvlak. Op basis van het bovenstaande voldoet onderhavig initiatief aan paragraaf 2.4 van de omgevingsverordening.

Nationaal landschap maar buiten het Gelderse natuurnetwerk en de Groene ontwikkelingszone

Figuur 3-1: uitsnede kaart Landschap (bron: ruimtelijkeplannen.nl)

In figuur 3-1 wordt zichtbaar dat het plangebied is aangeduid als 'Nationaal landschap maar buiten het Gelderse natuurnetwerk en de Groene ontwikkelingszone'. Voor het Nationaal landschap is het uitgangspunt dat nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen in Nationale landschappen de kernkwaliteiten van dat specifieke deel van het Nationaal landschap niet aantasten, dat wil zeggen daar geen afbreuk aan doen. Door een goed ontwerp op een goede landschappelijke inpassing is het mogelijk om met een ontwikkeling zelfs een bijdrage aan de kernkwaliteiten te leveren.

Voor het plangebied is een landschappelijk inpassingsplan opgesteld, waarbij aansluiting is gezocht bij de kernkwaliteiten van het gebied. Er kan gesteld worden dat in voldoende mate rekening is gehouden met de kernkwaliteiten van het Nationaal Landschap ter plaatse.

Nationaal Landschap Rivierengebied

Nationale landschappen zijn gebieden met internationaal zeldzame of unieke en nationaal kenmerkende landschapskwaliteiten, en in samenhang daarmee bijzondere natuurlijke, cultuurhistorische en recreatieve kwaliteiten. Landschappelijke, cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten van nationale landschappen moeten behouden blijven, duurzaam beheerd en waar mogelijk worden versterkt. Ook zijn samenhang, toegankelijkheid en beleefbaarheid belangrijke kernbegrippen. Uitgangspunt is dat de nationale landschappen zich sociaaleconomisch voldoende moeten kunnen ontwikkelen, terwijl de bijzondere kwaliteiten van het gebied worden behouden en

worden versterkt. Een nieuwe ontwikkeling mag de kernkwaliteiten van het nationaal landschap niet aantasten.

Voor de beschrijving is geput uit bestaande informatie, namelijk de Streekplanuitwerking Waardevolle Landschappen (2005) en de provinciale uitgave Landschapsontwikkeling, Inspiratiebron voor denkers en doeners (2006, hierna Landschapsboek). De namen van de landschappen corresponderen met de namen uit de Streekplanuitwerking en het Landschapsboek. Het Nationaal Landschap Rivierengebied is beschreven in de deelgebieden:

- a. Buren – Kerk-Avezaath
- b. De Regulieren
- c. Lienden
- d. Maurik, Kesteren, Ochten
- e. Ommerense Veld en Rijswijkse Veld
- f. Tielerwaard, Land van Maas en Waal Water bergen
- g. Uiterwaarden Nederrijn

Het perceel is gelegen binnen het Nationaal Landschap-deelgebied '*Maurik, Kesteren, Ochten*'. De vastgestelde kernkwaliteiten voor dit gebied zijn:

- *Weinig pregnante structuur van uiterwaarden, oeverwal en kom;*

Het initiatief is van een kleinschalige omvang waardoor het geen invloed heeft op de weinig pregnante structuur van uiterwaarden, oeverwal en kommen.

- *Vrij uitzicht vanaf de dijk met cultuurhistorisch waardevolle dijkhuizen, en over de rivier met uiterwaarden;*

Het perceel is niet gelegen aan of in de buurt van de dijk. Onderhavig initiatief tast het vrije uitzicht vanaf de dijk en over de rivier niet aan.

- *Afwisseling van kleinschalige fijnmazige structuur en grootschalige dynamische structuur;*

Het initiatief is van een kleinschalige omvang waardoor de afwisseling van kleinschalige fijnmazige structuur en grootschalige dynamische structuur niet wordt aangetast.

- *Relatief veel boomteelt;*

Het landschappelijke inpassingsplan, zoals gevisualiseerd in figuur 2-8, houdt rekening met de inheemse soorten binnen een gebied. In de inpassing zullen er verschillende soorten bomen worden toegevoegd, waaronder hoogstamfruitbomen – dit sluit aan bij de karakteristieken van de omgeving.

- *Bijzondere verkavelingsstructuur bij Hemmen;*

De locatie is gelegen in Buren, bovenstaand punt is niet relevant voor de schaal van de ontwikkeling.

Actualisatieplan 9 Omgevingsverordening

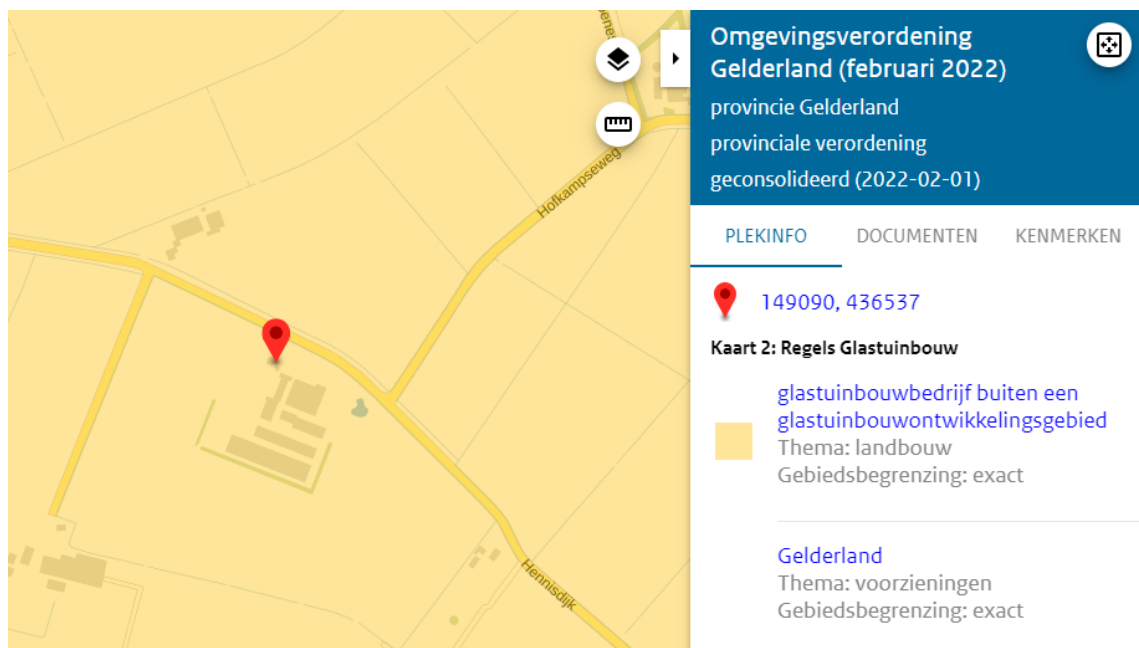

Figuur 3-2: uitsnede kaart Regels Water (bron: ruimtelijkeplannen.nl)

Het doel van de regels in een drinkwaterreserveringsgebied is zorgen dat het grondwater in het gebied in de toekomst (2040) nog steeds geschikt is om drinkwater van te maken, zonder vergaande zuivering. Voor grondwaterbeschermingszones van bestaande winningen gelden regels die zijn vastgelegd in de Omgevingsverordening. De regels in een drinkwaterreserveringsgebied zijn daarop gebaseerd. In een drinkwaterreserveringsgebied is het grondwater gereserveerd voor drinkwater. Er wordt nu nog geen drinkwater gewonnen. Daarom zijn de regels in drinkwaterreserveringsgebieden voor een aantal activiteiten minder streng.

Het gebruik (op of in de bodem) van de meeste soorten mest is zonder melding toegestaan. Alleen het gebruik van overige organische mest moet worden gemeld, waarbij er kan worden beoordeeld of de grondwaterkwaliteit hierdoor niet verslechtert. Over het algemeen zal het verbod op het gebruik van andere meststoffen zoals zuiveringsslib geen beperkingen geven voor de bedrijfsvoering.

Regels Glastuinbouw

Figuur 3-3: uitsnede kaart Glastuinbouw (bron: ruimtelijkeplannen.nl)

In figuur 3-3 wordt zichtbaar dat de Omgevingsverordening voor het plangebied aangeeft dat er onder voorwaarden een eenmalige uitbreiding tot 5 hectare is toegestaan van een bestaand glastuinbouwbedrijf buiten een glastuinbouwgebied. Onderhavig planvoornemen heeft geen betrekking op een glastuinbouwbedrijf.

CONCLUSIE

Uit het bovenstaande blijkt dat het planvoornemen goed past binnen de provinciale beleidskaders.

3.3 GEMEENTELIJK BELEID

3.3.1 Omgevingsvisie Gemeente Buren

Met de Omgevingsvisie Gemeente Buren zet de gemeente een koers uit voor de lange termijn waarbij de integrale strategische visie voor de leefomgeving wordt omschreven. Onder het credo “*Buren, op naar een nieuwe balans*” zoekt de gemeente naar een goede balans tussen oud en nieuw, wonen en werken, en landschap en landbouw. In de visie worden verschillende belangen afgewogen, om de nieuwe balans te bereiken wordt er ingezet op 6 speerpunten:

- ▶ Evenwichtige groei;
- ▶ Gezonde en veilige leefomgeving;
- ▶ Sterke voorzieningen;
- ▶ Werken aan kwaliteit;
- ▶ Naar een multifunctioneel buitengebied;
- ▶ Een duurzame toekomst

Gemeente Buren wordt gekarakteriseerd door de rivieren in het landschap. Het landschap binnen de gemeente is zo ook op te delen in verschillende gebieden, gebaseerd op de verschillende systemen van de rivieren. Voor de verschillende landschapseenheden rond de rivieren zijn de kwaliteiten en kwetsbaarheden uiteengezet, waar vervolgens beleid uit kan vloeien. De bebouwde omgeving is anderzijds gekenmerkt door historisch gestrekte rivierdorpen, waardoor er niet zozeer sprake is van een bebouwingsconcentratie maar juist een ‘lintstructuur’. Het bebouwingsbeeld langs de linten wordt gekenmerkt door eenheid in verscheidenheid en een afwisselend karakter door de verschillende stijlperiodes van de bebouwing.

De agrarische sector in de gemeente neemt echter al gestaag af in aantallen en kent een kleine groei in schaal. Zoals de gemeente benoemt is een sterke economische basis van het platteland nodig voor de leefbaarheid, de werkgelegenheid en als verdienmodel achter het in standhouden van de kwaliteit in het landelijk gebied. Voldoende economische kansen zorgen voor meer financiële draagkracht voor het landschap en voorkomt verloedering en ongewenste activiteiten in vrijgekomen bedrijfsbebouwing. Om dit tegen te gaan kiest Buren voor een multifunctioneel buitengebied, waar functies en opgaven met elkaar worden verweven, waarmee wordt afgestapt van het scheiden van functies.

De gemeente wil hun toppositie in de agrarische sector behouden, maar tegelijk de kwaliteit van het landschap beschermen. Hiernaast is er sprake van een stijgende maatschappelijke betrokkenheid vanuit de burger. Op basis hiervan wordt er ingezet op een duurzame en maatschappelijk verantwoorde ontwikkeling van de landbouw.

3.3.2 Landschapsontwikkelingsplan Buren (LOP)

Het LandschapsOntwikkelingsPlan (LOP) voor Buren (vastgesteld op 30 oktober 2012) bestaat uit meerdere delen. Ten eerste uit de visie op de toekomst van het landschap van de gemeente. Deze is gebaseerd op de Structuurvisie Buren 2009 - 2019, vastgesteld door de Raad op 27 oktober 2009. Het Landschapsontwikkelingsplan biedt instrumenten en houvast om ontwikkelingen in het landschap in de gewenste richting te begeleiden. In dit plan beschrijft de gemeente wat ze in het landschap willen versterken en hoe ze dit willen doen. Het plan bestaat uit een visiedeel, een uitvoeringsprogramma met (voorbeeld)projecten, alsmede vier praktische werkboeken voor vier

verschillende landschappen en een aanvullende beleidsnotitie over de landschapsversterkingszones zoals die zijn aangegeven in de structuurvisie.

Binnen de gemeente Buren zijn – op basis van de historie en het gebruik – verschillende varianten van het rivierenlandschap te herkennen.

- Burens historische rivierenlandschap met zes dubbellintdorpen op smalle stroomruggen en het stadje Buren aan de Korne, met een afwisseling van burgerlijk verpozen en grootschalig boeren;
- Rijswijk's weidse rivierenlandschap van de binnen- en buitendijkse agrarische polders in en om het Rijswijkse Veld waar verhalen over de verdwenen en verschenen rivieren te lezen zijn;
- Maurik's dynamische rivierenlandschap van het Eiland van Maurik naar De Beldert met van noord naar zuid de reeks: (vergraven) uiterwaarden – dijk – oeverwal (met Maurik) – komgebied het Broek en het Hornixveld – ontgrondende oeverwal langs de Linge;
- Lienden's lommerrijke rivierlandschap met lintbebouwing op het brede stroomruggencomplex van Lienden – Ommeren – Ingen – tegenover de Utrechtse Heuvelrug – met de uiterwaarden van de Nederrijn en de Marspolder in het noorden en de dorpspolders van Aalst, Meerten, Ommeren en Ingen in het zuiden.

Vervolgens is de visie nader uitgewerkt en per onderscheiden deelgebied (27 stuks) binnen de vier verschillende landschapsensembles geconcretiseerd. Het projectgebied ligt in ten oosten van Buren in het landschapsensemble Werkboek Buren, met bijbehorend deelgebied 3: 'Komgronden op de overgang naar de Regulieren'.

Voor dit deelgebied zijn de te stimuleren landschapselementen voor groenblauwe diensten:

- kadepad: over kade, evt. met natuurvriendelijke rietoever en evt. singel- beplanting tussen kavel en pad
- jaagpad: langs sloot of wetering met af en toe aanleg- of picknickplaats
- klompenpad met knot-essen
- regulierenpad: oost-westpad tussen singel (evt. op kade) en bomenrij, evt. met onderbeplanting

CONCLUSIE

In paragraaf 2.4 is het landschappelijk inpassingsplan van locatie Hennisdijk uitgewerkt, vanuit het oeverwalprincipe zijn hier diverse lijnvormige landschapselementen gerealiseerd. De diverse lijnen volgen (grotendeels) de kavellijnen en zijn ingepast met kombeplantingen. De landschappelijke inpassing komt niet één op één overeen met de te stimuleren landschapselementen van deelgebied 3 – echter moet worden gesteld dat deze elementen primair relevant zijn voor de openbare ruimten en zodoende niet één op één te vertalen vallen op private percelen. Desalniettemin zijn, waar mogelijk, de landschapselementen van het deelgebied terug te zien in de landschappelijke inpassing, bijvoorbeeld in de vorm van knotbomen en bomenrijen met onderbeplanting.

4 OMGEVINGSASPECTEN

Na vaststelling van het wijzigingsplan zal voor onderhavig initiatief ook een omgevingsvergunning worden aangevraagd. Middels deze omgevingsvergunning wordt zeker gesteld dat geldende normen qua geluid en luchtkwaliteit en andere milieuaspecten niet worden overschreden.

4.1 ARCHEOLOGIE EN CULTUURHISTORIE

4.1.1 Archeologie

Verdrag van Malta (Valetta)

In 1992 ondertekenden de Europese cultuurministers op het eiland Malta het Europees Verdrag inzake de bescherming van het Archeologische Erfgoed. Dit Verdrag van Malta heeft tot doel om het Europees archeologische erfgoed te beschermen als bron van het Europees gemeenschappelijk geheugen en als middel voor geschiedkundige en wetenschappelijke studie. Bescherming wordt nodig geacht omdat het archeologisch erfgoed ernstig met aantasting wordt bedreigd door het toenemend aantal grote ruimtelijke-orderingsprojecten, risico's van natuurlijke aard, clandestiene of onwetenschappelijke opgravingen en onvoldoende besef onder het publiek.

In het verdrag is vastgelegd dat bescherming van het archeologisch erfgoed tot uitdrukking moet komen in beleid inzake stedenbouw en landinrichting en culturele ontwikkeling. De verantwoordelijkheid hiervoor zou volgens de Raad van Europa bij alle Europese landen moeten liggen. Door het Verdrag van Malta te ondertekenen en niet in de laatste plaats te ratificeren, heeft Nederland zich sinds 1998 verplicht een aantal wettelijke en feitelijke voorzieningen te treffen om het archeologisch erfgoed te beschermen. Nederland heeft dit langs vier sporen gedaan:

- Behoud en bescherming van het archeologisch erfgoed op de plek waar het in de bodem ligt (in situ). Als behoud niet mogelijk is moet de mogelijkheid er zijn om de archeologische waarden op te graven;
- Het tijdig betrekken van het archeologisch erfgoed in het ruimtelijke ontwikkelingsproces. Hiertoe behoren het tijdig uitvoeren van onderzoek, het ontzien van archeologische vindplaatsen en het ontwerpen van archeologievriendelijke bouw- en funderingstechnieken;
- De verstoorder betaalt. De noodzakelijke archeologische (voor)onderzoeken worden betaald door de initiatiefnemer van (bouw)werkzaamheden;
- Gemeenten en provincies krijgen een belangrijke rol in het proces van en besluitvorming rond archeologisch erfgoed in hun ruimtelijke plannen en vergunningen.

Erfgoedwet

Met de Erfgoedwet (inwerkingtreding per 1 juli 2016) beschermt de overheid het cultureel erfgoed in Nederland. Elk type cultureel erfgoed heeft eigen werkwijzen en beschermingsmaatregelen. Maar de wetgeving in Nederland hiervoor was versnipperd. Ook moest een aantal regels worden vernieuwd. In de Erfgoedwet zijn bestaande wetten, waaronder de Monumentenwet 1988, en regelingen gebundeld. Ook staan er regels om belangrijk cultureel erfgoed beter te beschermen en te behouden.

De specifieke regels voor archeologie staan beschreven in de Erfgoedwet. Een belangrijke wijziging ten opzichte van de Monumentenwet 1988 is de vervanging van de opgravingsvergunning door een opgravingscertificaat. De archeologische sector zorgt zelf voor boring van de certificering (privaatrechtelijk). De Erfgoedinspectie ziet vanuit de Rijksoverheid toe op het nieuwe stelsel binnen de archeologische monumentenzorg (publieksrechtelijk).

Gemeenten hebben een belangrijke rol in het archeologische stelsel. In bestemmingsplannen houden ze rekening met aanwezige en te verwachten archeologische waarden. Dit blijft in stand, maar wordt vanuit de Wet Ruimtelijke Ordening (Wro) overgeheveld naar de nieuwe Omgevingswet. Alle onderdelen rond de omgang met cultureel erfgoed in de fysieke leefomgeving komen daarin terecht. De vuistregel voor de verdeling tussen de Erfgoedwet en de nieuwe Omgevingswet is:

- Het certificeringsstelsel en de aanwijzing van archeologische rijksmonumenten in de Erfgoedwet.
- De omgang met archeologie in de fysieke leefomgeving in de Omgevingswet.

Onderdelen van de Monumentenwet 1988 die per 1 januari 2024 naar de Omgevingswet over gaan, blijven van kracht tot die wet in werking treedt. Ze zijn opgenomen in het Overgangsrecht in de Erfgoedwet.

Provinciaal beleid

Provincie Gelderland is rijk aan boven- en ondergronds erfgoed. Gelderland biedt een klimaat waarin erfgoed tot bloei komt en waar zoveel mogelijk mensen van kunnen genieten (uit beleidsprogramma 'Beleef het mee!' 2017-2020). Samen met haar erfgoedpartners werkt de provincie aan een Gaaf Gelderland. In de uitgangspuntennotitie van Provinciale Staten die Beleef het mee! vervangt, zijn de inhoudelijk uitgangspunten als volgt gedefinieerd:

Verbinden, verwonderen en bewaren

Zowel het materiële als het immateriële erfgoed is van belang voor het historisch besef en benadrukt de gezamenlijke Gelderse mentaliteit. Het erfgoed is het behouden waard vanwege de historische waarde, het belang voor de leefomgeving en de verbindende kracht.

Streven naar duurzame toegankelijkheid

Erfgoed komt ten goede van de inwoners en bezoekers van Gelderland. Daarvoor is het noodzakelijk dat erfgoed toegankelijk moet zijn en blijven voor het publiek.

Ruimte voor de regio

Erfgoed moet voor iedereen beschikbaar en bereikbaar zijn en bijdragen aan het versterken van de lokale en regionale identiteit. De provincie speelt bij monumentaal erfgoed en musea op spreiding met aandacht voor de wensen en kansen die bij de regio horen. De inzet is gericht op versterking van de regio met aandacht voor netwerken en bovenlokale initiatieven zonder versnippering te veroorzaken.

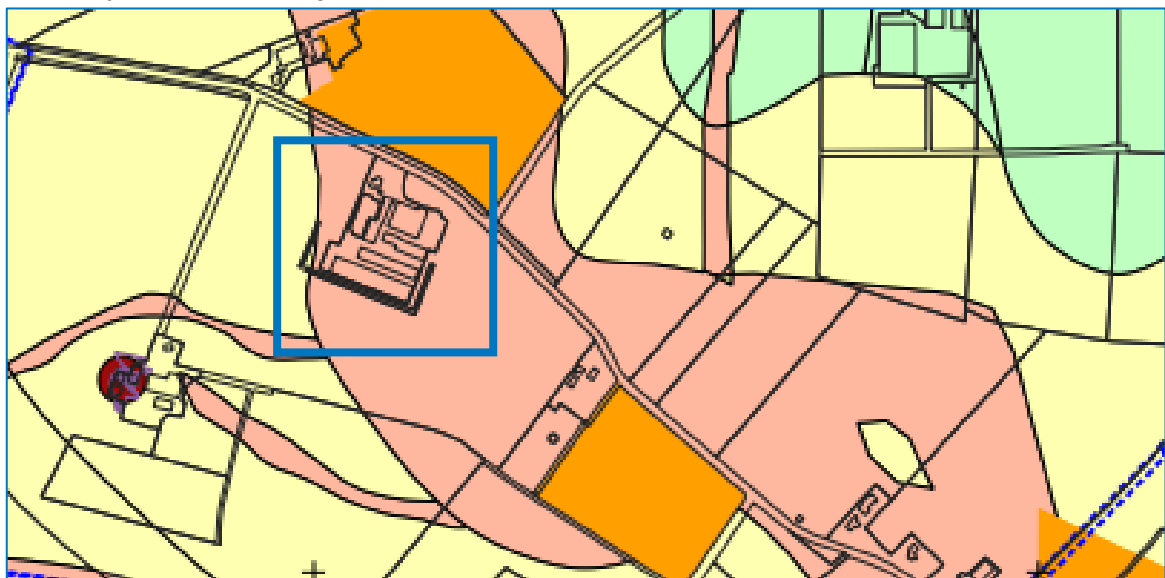
Provincie Gelderland bereikt dit o.a. ten aanzien van archeologie concreet door:

- Het bewaren en beheren van archeologische bodemvondsten als wettelijk depotbeheerder.

- Het ontsluiten van collectie voor publiek (Museum het Valkhof) en wetenschap (museum Kam)
- Inhoudelijke ondersteuning aan gemeenten via regioarcheoloog.
- Uitbreiding van de bestaande Erfgoedpacten
- Het vertellen van het Verhaal van Gelderland (versterken van de Gelderse identiteit)
- De ondersteuning van een leerstoel Gelderse geschiedenis aan de Radboud Universiteit (via St. Erfgoed Gelderland)

Gemeentelijk beleid

Het op 18 oktober 2022 vastgestelde archeologiebeleid van gemeente Buren vervangt het archeologisch beleidskader uit 2008 voor de kaartbijlagen en onderdelen uit de toelichting behorende bij de archeologische basiskaart (resultaten van het bureauonderzoek), de archeologische verwachtingskaart prehistorie-Romeinse tijd, de archeologische verwachtingskaart middeleeuwen-nieuwe tijd en de archeologische beleidsadvieskaart.

Archeologisch Waardevolle Verwachtingsgebieden

- AWV1 (zoekgebied Romeinse Limes en castella)
- AWV2 (hoge verwachtingszones; opgevulde restgeulen; uiterwaard vanaf Romeinse tijd)
- AWV3 (middelmatige verwachtingszones; uiterwaard vanaf vroege en late middeleeuwen)
- AWV4 (lage verwachting met vanaf 1,5 m -mv een middelmatige verwachting)

Figuur 4-1: archeologisch waardevol verwachtingsgebied te Hennisdijk 9a (bron: Gemeente Buren)

De archeologische beleidskaart geeft de beleidsmatige keuzes weer van alle voor archeologie relevante onderdelen die uit de inventarisatie naar voren zijn gekomen. Er is evenals in 2008 gekozen voor een tweedeling om het verschil aan te geven tussen locaties waar archeologische resten aanwezig zijn en locaties waar archeologie verwacht kan worden. De locaties met archeologische resten zijn gevat onder de kop archeologische waardevolle gebieden (AWG), de gebieden waar resten kunnen zitten vallen onder de kop archeologisch waardevolle verwachtingsgebieden (AWV).

Locatie Hennisdijk 9a valt onder het AWW2-verwachtingsgebied en valt onder een (volgens de kaart) hoge verwachtingswaarde. Het beleid hiervoor is het *“streven naar behoud in huidige staat; archeologisch (voor)onderzoek is verplicht als de oppervlakte van de ingreep groter is dan 500 m² én de diepte van de ingreep dieper reikt dan 0,3 m -mv.”*

Dat wil zeggen dat er in AWW2-gebieden archeologisch onderzoek uitgevoerd dient te worden bij bodemingrepen die de oppervlakte van 500m² overschrijden en die dieper dan 30cm-mv reiken.

Archeologisch onderzoek

Het beoogde gebouw heeft een oppervlak van 900 m². Echter zijn alleen bodemingrepen, dieper dan 0,3 meter onder maaiveld nodig ten behoeve van de fundering. De oppervlakte van bodemingrepen dieper dan 0,3 meter bedraagt circa 150 m².

In het kader van een goede ruimtelijke onderbouwing en het feit dat gemeente Buren een afweging moet kunnen maken voor archeologie in de bestemmingsplanfase is een archeologisch vooronderzoek op zijn plaats. De hoge verwachting van de archeologische beleidskaart is dan ook van toepassing op deze locatie. Zowel direct ten noorden als ten zuidoosten liggen Romeinse nederzettingsterreinen. Of dat ook geldt voor Hennisdijk 9a moet blijken uit een gecombineerde archeologische bureaustudie met inventariserend veldonderzoek (IVO) door middel van verkennende en karterende grondboringen. Dit onderzoek dient uiteraard uitgevoerd te worden aan de westzijde van het plangebied, het gebied waar de uitbreiding daadwerkelijk plaats gaat vinden.

Op basis van het bovenstaande is een archeologisch onderzoek uitgevoerd (zie bijlage 18). Het advies als gevolg van het onderzoek luidt:

“Bureau voor Archeologie adviseert het plangebied vrij te geven voor de voorgenomen ontwikkeling.”

Het onderzoek is voorgelegd aan het bevoegd gezag. De reactie van het bevoegd gezag luidt als volgt:

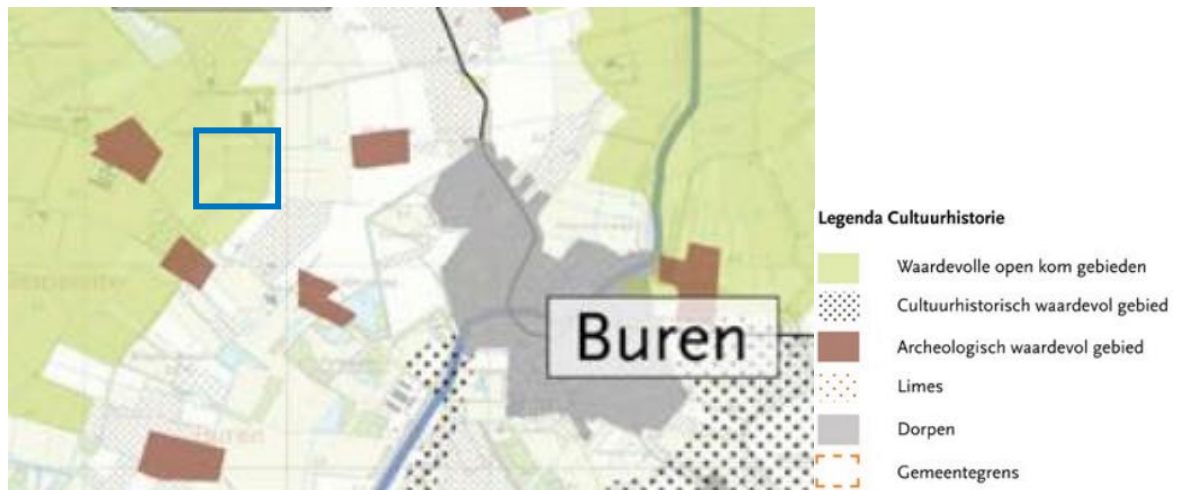
“Namens gemeente Buren is regioarcheoloog Rivierenland akkoord met de resultaten en conclusies van dit onderzoek. Het besluit is genomen het selectieadvies (de aanbevelingen) uit het rapport in zijn geheel over te nemen. Het plangebied kan vrijgegeven worden voor verdere bouw planontwikkeling. Ten aanzien van archeologie zijn er derhalve geen belemmeringen meer voor de uitvoering van de voorgenomen plannen. De meldingsplicht archeologische toevalsvondst (art. 5.10 Erfgoedwet) en het doen van waarnemingen (art. 5.11 Erfgoedwet) blijven echter ten allen tijde van kracht”

4.1.2 Cultuurhistorie

Beleidskader

Met ingang van 1 januari 2012 is het gewijzigde Besluit ruimtelijke ordening (Bro) in werking getreden. Het voorstel tot wijziging is een uitvloeisel van de Beleidsbrief Modernisering Monumentenzorg (MoMo) uit 2009. Op basis van artikel 3.1.6, vijfde lid, onderdeel a van het Bro moeten naast de in de grond aanwezige of te verwachten monumenten ook cultuurhistorische

waarden worden meegewogen bij het vaststellen van bestemmingsplannen (als ook ruimtelijke onderbouwingen). Het gebied waarop deze toelichting betrekking heeft kent geen monumenten of cultuurhistorische waarden zoals cultuurhistorisch waardevolle bebouwing, lijnen, vlakken of beplanting. Zoals in de onderstaande figuur 4-2 te zien is, ligt de locatie Hennisdijk 9a ook wat betreft de provinciale verordening buiten het cultuurhistorisch waardevol gebied.

Figuur 4-2: cultuurhistorisch waardevolle gebieden (bron: Gemeente Buren)

Zoals eerder benoemd is het plangebied gelegen binnen het Nationaal Landschap Rivierenland. Het gaat hier specifiek om het deelgebied 'Maurik, Kesteren, Ochten'. Nationale landschappen zijn gebieden met internationaal zeldzame of unieke en nationaal kenmerkende landschapskwaliteiten, en in samenhang daarmee bijzondere natuurlijke, cultuurhistorische en recreatieve kwaliteiten. Landschappelijke, cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten van nationale landschappen moeten behouden blijven, duurzaam beheerd worden en, waar mogelijk, worden versterkt. Ook zijn samenhang, toegankelijkheid en beleefbaarheid belangrijke kernbegrippen. Bovendien is een uitgangspunt dat de nationale landschappen zich sociaaleconomisch voldoende moeten kunnen ontwikkelen, terwijl de bijzondere kwaliteiten van het gebied kunnen worden behouden en versterkt. Een nieuwe ontwikkeling mag de kernkwaliteiten van het nationaal landschap dan ook niet aantasten – in paragraaf 3.2.2. is aangetoond dat onderhavige ontwikkeling de kernkwaliteiten van het nationaal landschap niet aantast.

In paragraaf 2.4 is de landschappelijke inpassing opgenomen waarbij aansluiting is gezocht bij de kernkwaliteiten van het Nationaal landschap, het landschappelijk inpassingsplan anticipeert dan ook de cultuurhistorische waarden van het deelgebied. Gesteld kan worden dat in voldoende mate rekening is gehouden met de kernkwaliteiten van het Nationaal Landschap ter plaatse.

Conclusie

Het planvoornemen is niet in strijd met de cultuurhistorische waarden in het gebied. Bovendien valt het plangebied buiten het cultuurhistorisch waardevol gebied

4.2 (AGRARISCHE) BEDRIJVEN EN MILIEUZONERINGEN

Het milieubeleid en de daarop gebaseerde regelgeving spelen een belangrijke rol bij het ruimtelijk ordeningsbeleid. Beide beleidsterreinen richten zich op de bescherming van de kwaliteit van de (leef)omgeving. Dit gebeurt onder andere door milieuzonering. Onder milieuzonering wordt verstaan: het aanbrengen van een voldoende ruimtelijke scheiding tussen milieubelastende bedrijven of inrichtingen enerzijds en milieugevoelige functies als wonen en recreëren anderzijds. De ruimtelijke scheiding bestaat doorgaans uit het aanhouden van een bepaalde afstand tussen milieubelastende en milieugevoelige functies. Die onderlinge afstand moet groter zijn naarmate de milieubelastende functie het milieu sterker belast.

De milieuzonering heeft twee doelen:

1. het voorkomen of zoveel mogelijk beperken van hinder en gevaar bij woningen en andere gevoelige functies;
2. het bieden van voldoende zekerheid aan bedrijven dat zij hun activiteiten duurzaam onder aanvaardbare voorwaarden kunnen uitoefenen.

Voor het bepalen van de aan te houden afstanden wordt de VNG-uitgave “Bedrijven en Milieuzonering” uit 2009 gehanteerd. Deze uitgave bevat een lijst, waarin voor een hele reeks van milieubelastende activiteiten (naar SBI-code gerangschikt) richtafstanden zijn gegeven ten opzichte van milieugevoelige functies. De lijst geeft richtafstanden voor de ruimtelijk relevante milieuaspecten geur, stof, geluid en gevaar. De grootste van de vier richtafstanden is bepalend voor de indeling van een milieubelastende activiteit in een milieucategorie en daarmee ook voor de uiteindelijke richtafstand.

De richtafstandenlijst gaat uit van gemiddeld moderne bedrijven. Indien bekend is welke activiteiten concreet zullen worden uitgeoefend, kan gemotiveerd worden uitgegaan van de daadwerkelijk te verwachten milieubelasting, in plaats van de richtafstanden. De afstanden worden gemeten tussen enerzijds de grens van de bestemming die de milieubelastende functie(s) toelaat en anderzijds de uiterste situering van de gevel van een milieugevoelige functie die op grond van het bestemmingsplan mogelijk is.

Hoe gevoelig een gebied is voor milieubelastende activiteiten is mede afhankelijk van het omgevingstype. De richtafstanden van de lijst gelden ten opzichte van het omgevingstype ‘rustige woonwijk’ dan wel ‘gemengd gebied’. In dit geval is sprake van een rustige ligging in het buitengebied met weinig verstoring. Uitgegaan kan worden van het omgevingstype ‘rustige woonwijk’. In de omgeving zijn primair agrarische locaties gelegen.

De planlocatie op Hennisdijk 9a heeft meerdere functies binnen het agrarisch bedrijf, namelijk het *fokken en houden van rundvee* (SBI 0141, 0142), het *fokken en houden van overige graasdieren* (SBI 0145) en het *fokken en houden van varkens* (SBI 0146). In het geval van verscheidene functies binnen één bedrijf wordt er uitgegaan van de strengst geldende normeringen – in dit geval geldt dit voor SBI 0146: het fokken en houden van varkens. Voor de hoofdactiviteit gelden er per aspect de volgende richtafstanden:

- Geur: 200 meter
- Stof: 30 meter
- Geluid: 50 meter
- Gevaar: 0 meter

De dichtstbijzijnde woning is gelegen aan de Hennisdijk 8, dit adres ligt op een afstand van ca. 160 meter van het plangebied. Op basis van de VNG-normen wordt er dus niet voldaan aan de norm voor geur, aan de normen geluidhinder, stof en gevaar wordt wel voldaan. In de onderstaande paragraaf 4.3 wordt geur nader beargumenteerd om aan te tonen dat er sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Stofhinder wordt onder paragraaf 4.4 verder onderzocht, gezien dit een relatie heeft met het aspect gezondheid en dit in het bestemmingsplan dient opgenomen te worden.

4.3 GEURHINDER

Aangezien op basis van de milieuzonering niet bij voorbaat het woon-en-leefklimaat van omwonenden kan worden beoordeeld als goed in het kader van geurhinder, zal in deze paragraaf worden ingegaan op de effecten van de bedrijfsontwikkeling aan de Hennisdijk 9a ten aanzien van geur.

Bij het beoordelen van het aspect geur zijn twee vragen van belang:

1. Blijft de voorgrond geurbelasting op de omliggende geurgevoelige objecten onder de norm?
2. Is en blijft er sprake van een goed woon- en leefklimaat in de omgeving van het plangebied?

Deze twee vragen worden beantwoord in deze paragraaf. Eerst enkele verduidelijking over de onderzoeksmethode en verduidelijking van de belangrijke begrippen voorgrondbelasting en achtergrondbelasting. De voorgrondbelasting betreft de geurbelasting vanuit de locatie op de omliggende gevoelige objecten (individuele toetsing). De achtergrondbelasting betreft de geurbelasting van alle bedrijven in de omgeving binnen een straal van 2 km op de omliggende gevoelige objecten (cumulatieve toetsing). De berekeningen zijn gemaakt met het wettelijke verplichte rekenprogramma V-stacks voor de voorgrondbelasting en V-stacks gebied voor de achtergrondbelasting. Door verschil in rekenmethode / rekenprogramma kunnen er verschillen optreden in resultaat tussen de geur voor- en achtergrondbelasting. In navolgende paragrafen worden de uitkomsten van de berekeningen besproken. Alvorens de onderzoeken in het kader van beide locaties worden besproken zal eerst het beleidskader worden beschreven.

4.3.1 Beleidskader geur

Het waarnemen en waarderen van geur verschilt per persoon. Naast het feit dat mensen het kunnen ervaren als hinderlijk, kan het waarnemen van een onaangename geur samenhangen met klachten zoals depressie, verminderde kwaliteit van leven en moeheid (Op den Kamp, 2006). De hinder gaat dan vergezeld met stress gerelateerde lichamelijke gezondheidseffecten. Er is geen eenduidige relatie bekend tussen de hoogte van de geurbelasting en de mate van klachten die ontstaan. Ook kan een onaangename geur veroorzaken dat mensen niet graag thuis zijn of naar buiten willen gaan (Op den Kamp, 2006). Voor de mate van geurhinder geeft de Wet geurhinder en veehouderij geen waarden of bandbreedten. Wel zijn er wettelijke geurnormen waaraan men zich moet houden op het gebied van voorgrond- en achtergrondbelasting (cumulatie).

Wet geurhinder en veehouderij

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) vormt het beoordelingskader voor geurhinder vanuit dierenverblijven op een veehouderij veehouderijen. Deze wet (artikel 3) geeft normen voor de geurbelasting die een veehouderij, waar dieren met een geuremissiefactor (zoals varkens) worden gehouden, mag veroorzaken op een geurgevoelig object (bijvoorbeeld een woning). Voor de geurbelasting op geurgevoelige objecten gelden wettelijke geurnormen. Voor buiten een concentratiegebied geldt een maximale geurbelasting van 2,0 odour units per kubieke meter lucht (oue/m^3) binnen de bebouwde kom en een norm van 8,0 oue/m^3 buiten de bebouwde kom.

Ook geeft deze wet (artikel 4) minimale afstanden tussen het emissiepunt van dierenverblijven, bij een veehouderij waar dieren zonder een geuremissiefactor (zoals melkrundervee) worden gehouden, en de een geurgevoelig object. Daarnaast zijn in artikel 5 minimale afstanden opgenomen tussen de gevel van een dierenverblijf en de gevel van een geurgevoelig object.

Op grond van artikel 6 kan de gemeente een eigen geurverordening opstellen waarin andere geurnormen of vaste afstanden in kunnen worden opgenomen

Geurverordening gemeente Buren

De gemeente Buren heeft een geurverordening vastgesteld. Zij heeft voor verschillende gebieden afwijkende normen vastgelegd. Op basis van de geurverordening gelden de volgende normen:

- Voor bestaande bebouwde kom 2 OUE/ m^3 ;
- In zoekgebieden woningbouw 4 OUE/ m^3 ;
- In de gebieden het Lingemeer en Kalverland 5 OUE/ m^3 ;
- In het buitengebied op 10 OUE/ m^3

In de geurverordening zijn geen kortere afstanden opgenomen dan de wettelijke vaste afstanden in de Wgv:

- 100 meter ten opzichte van geurgevoelige objecten in de bebouwde kom
- 50 meter ten opzichte van geurgevoelige objecten in het buitengebied

4.3.2 Toetsing

In deze sub paragraaf wordt de bedrijfsontwikkeling aan de Hennisdijk 9a getoetst, hierbij wordt eerst getoetst aan de afstandsnormen voor vaste afstanden, vervolgens aan de voorgrondbelasting en daarna aan de cumulatieve belasting.

Toets vaste afstanden gevel-gevel (artikel 5 Wgv)

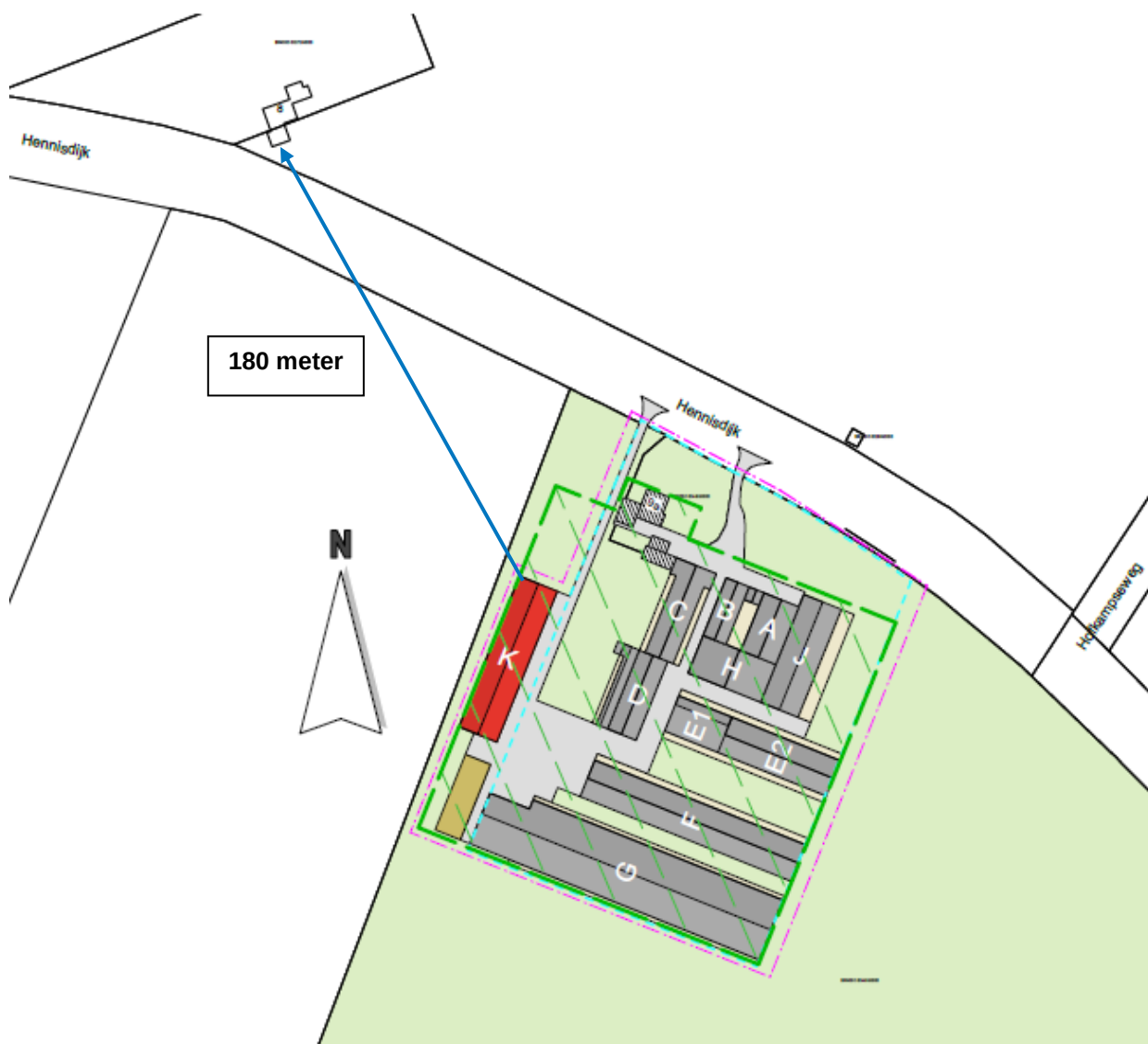
De wettelijke normen voor de te hanteren minimale afstand tussen geurgevoelige objecten en diervverblijven bedragen 50 meter binnen de bebouwde kom en 25 meter buiten de bebouwde kom.

De dichtstbijzijnde woning (Hennisdijk 8) van derden is gelegen op een afstand van 180 meter vanaf de gevel van gebouw K. Aan de minimale gevel-gevel afstand wordt ruimschoots voldaan

Toets vaste afstanden dieren zonder geuremissiefactor (artikel 4 Wgv)

De wettelijke normen voor de te hanteren minimale afstand tussen geurgevoelige objecten en diervverblijven bedragen 100 meter binnen de bebouwde kom en 50 meter buiten de bebouwde kom. Hierbij dient de afstand gemeten te worden tussen het dichtstbijzijnde emissiepunt en de dichtstbijzijnde gevel.

In de gewenste situatie worden in gebouw het nieuw gebouw (gebouw K) zoogkoeien (dieren zonder geuremissiefactor) gehouden. Om te bepalen of aan de minimale afstand van 50 meter wordt voldaan dient het dichtstbij zijnde emissiepunt bepaald te worden. Zoals aangegeven is de dichtstbij gelegen woning de woning aan de Hennisdijk 8. Het meest dichtstbijzijnde emissiepunt is de open nok van gebouw K. De afstand van het dichtstbijzijnde emissiepunt en de gevel van de woning bedraagt ca. 180 meter. Aan de minimale afstand wordt ruimschoots voldaan.

Figuur 4-3: afstand tussen het meest dichtstbijzijnde emissiepunt t.o.v. Hennisdijk 8

Toets voorgrondbelasting dieren met geuremissiefactor (artikel 3 Wgv)

De voorgrondbelasting betekent de bijdrage van de veehouderij aan de Hennisdijk 9a voor dieren met een geuremissiefactor (zoals varkens en schapen) op de omliggende woningen. Oftewel hoeveel geur zal er in de toekomstige situatie, uitgedrukt in Odeur units worden verspreid en wat betekent dit voor het woon- en leefklimaat van omwonenden.

De geuremissie van het bedrijf aan de Hennisdijk neemt af van 43.109 Europese odeur units per seconde (ouE/s) naar 41.640,8 ouE/s. Dit is een afname van 1.468,2 ouE/s ten opzichte van de vergunde situatie. Ondanks een toename in schapen wordt deze afname gerealiseerd door een afnamen in het aantal varkens. In bijlage 5 is de diertabel opgenomen.

Met het rekenprogramma V-Stacks Vergunningen kan de verspreiding van geur vanuit een veehouderijbedrijf worden berekend. Het rekenresultaat is de geurbelasting op in de omgeving gelegen geurgevoelige objecten. Vervolgens toetst het programma of de berekende geurbelasting voldoet aan de norm die van toepassing is. Deze norm moet vooraf worden ingevoerd. Om de geurbelasting te berekenen worden gegevens ingevoerd over het bedrijf (bronnen) en de omliggende geurgevoelige objecten (receptoren). Het programma houdt rekening met de meteorologische gegevens van een heel jaar en met de ruwheid van de omgeving. In bijlage 6 zijn de invoergegevens opgenomen. In bijlage 7 is de berekening opgenomen.

Op basis van de systematiek van de Wet geurhinder en veehouderij worden omliggende bedrijfswoningen bij veehouderij niet meegenomen in de geurberekeningen van de voorgrond geurhinder afkomstig van een naastgelegen agrarische bedrijf. In dit geval is de woning Hennisdijk 9 dus de bepalende woning voor de voorgrondbelasting. Uit de resultaten blijkt dat de voorgenomen activiteit aan de normen uit de gemeentelijke geurverordening voldoet, zie navolgende tabel.

Geurgevoelig object	Geurnorm	Geurbelasting
Hennisdijk 9	10,0	6,1
Hennisdijk 6	10,0	1,8
Buitenluststraat 11 Asch	2,0	0,7
Achterstraat 14 Asch	2,0	0,7
Bastion 8 Buren	2,0	0,6
Bastion 3 Buren	2,0	0,6
Ringmuur 10	2,0	0,6
Zoekgb woningen Asch	4,0	0,8

Tabel 4-1 Resultaten achtergrondbelasting (Bron: bijlage 7)

Toets cumulatieve geurbelasting

De cumulatieve geurbelasting ook wel de achtergrondbelasting geur, betreft de geuremissie vanuit alle veehouderijen in de omgeving binnen een straal van 2 km op de omliggende geurgevoelige objecten. Deze geurbelasting voor de achtergrond is niet vergelijkbaar met de geurbelasting voor de voorgrond. In bijlage 8 zijn de invoergegevens opgenomen, waarbij de omliggende veehouderijen binnen een straal van 2 kilometer in beeld zijn gebracht.

Met het rekenprogramma V-Stacks gebied kan een berekening worden uitgevoerd om de achtergrondbelasting geur te berekenen. Naast de geurgevoelige objecten dienen de woningen van (voormalige) veehouderijen conform de uitspraak van 18 oktober 2017 (ECLI:NL:RVS:2017:2797)

eveneens beoordeeld te worden in relatie met de gecumuleerde geurbelasting. In bijlage 9 is het resultaat van de berekening opgenomen. In navolgende tabel 4-2 zijn de uitkomsten van de cumulatieve berekening opgenomen. Uit tabel 4-2 blijkt dat de hoogste geurbelasting wordt berekend op de bedrijfswoning Hennisdijk 8 en op de burgerwoning Hennisdijk 9.

Geurgevoelig object	Geurbelasting
Hennisdijk 9	6,17
Hennisdijk 6	1,79
Buitenluststraat 11 Asch	0,76
Achterstraat 14 Asch	0,77
Bastion 8 Buren	0,59
Bastion 3 Buren	0,61
Ringmuur 10	0,56
Zoekgebouwen woningen Asch	0,80
Hennisdijk 8	7,27
Nieuwe steeg 2	6,57
Groenestraat 2	2,08

Tabel 4-2 Resultaten achtergrondbelasting (Bron: bijlage 9)

Toetsing van de achtergrondbelasting geur geschiedt aan de hand van indeling van het leefklimaat. Als er veel veehouderijen in de omgeving zijn gelegen dan wordt de geur anders beleefd dan wanneer er weinig veehouderijen aanwezig zijn. Met het rekenprogramma V-Stacks Gebied wordt aan de berekende geurbelasting een percentage geurgehinderden gekoppeld. Het RIVM heeft aan het percentage geurgehinderden een woon- en leefklimaat gekoppeld. In tabel 4-3 is dit weergegeven.

Woon- en leefklimaat	Geurgehinderden %
Zeer goed	< 5
Goed	5 – 10
Redelijk goed	10 – 15
Matig	15 – 20
Tamelijk slecht	20 – 25
Slecht	25 – 30
Zeer slecht	30 – 35
Extreem slecht	> 35

Tabel 4-1 Indeling woon- en leefklimaat afhankelijk van percentages geurgehinderden (Bron: RIVM)

In tabel 4-4 zijn de berekende voorgrond- achtergrondbelasting geur weergegeven en het woon- en leefklimaat dat bij de berekende belasting hoort. Indien de voorgrondbelasting de helft of meer van de achtergrondbelasting bedraagt, is de voorgrondbelasting leidend voor de bepaling van het leefklimaat.

Met de voorgenomen bedrijfsontwikkeling is op alle woningen sprake van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Op de meeste is zelfs sprake van een goed woon- en leefklimaat.

Geurgevoelig object	Geurbelasting voorgond	Geurbelasting achtergrond	Woon- leefklimaat en
Hennisdijk 9	6,1	6,17	Matig
Hennisdijk 6	1,8	1,79	Goed
Buitenluststraat 11 Asch	0,7	0,76	Goed
Achterstraat 14 Asch	0,7	0,77	Goed
Bastion 8 Buren	0,6	0,59	Goed
Bastion 3 Buren	0,6	0,61	Goed
Ringmuur 10	0,6	0,58	Goed
Zoekgb woningen Asch	0,8	0,80	Goed
Hennisdijk 8 (v)vb	n.v.t	7,27	Matig
Nieuwe steeg 2 (v)vb	n.v.t	6,57	Redelijk goed
Groenestraat 2 (v)vb	n.v.t	2,08	Goed

Tabel 4-2 Indeling woon- en leefklimaat op basis van geurbelasting (Bron: bijlage 9)

4.3.3 Conclusie

In het uitgevoerde geuronderzoek stonden de volgende onderzoeksvragen centraal:

- Is ter plaatse een goed woon- en leefklimaat gegarandeerd? (belang geurgevoelig object);
- Wordt niet iemand onevenredig in zijn belangen geschaad? (belangen veehouderij en derden).

Uit het voorgaande blijkt dat sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Ook blijkt op basis van het bovenstaande dat derden niet worden geschaad in hun belangen.

Met de voorgenomen ontwikkelingen worden de onderlinge afstanden tussen de verschillende agrariërs niet verkleind tot binnen de wettelijke minimale afstanden waardoor de gewenste ontwikkelingen geen negatief effect hebben op de bedrijfsvoering van de omliggende agrariërs. De omliggende agrariërs worden niet in hun belangen geschaad.

4.4 LUCHTKWALITEIT

Beleidskader

In de Wet Luchtkwaliteit 2007 worden eisen gesteld aan de kwaliteit van de lucht. Het plan mag geen nadelige gevolgen hebben voor de luchtkwaliteit in de planomgeving. Er moet sprake blijven van een goed woon- en leefklimaat. Volgens de wettelijke normen is dit het geval als de achtergrondconcentratie fijnstof de norm van 40,0 µg/m³ niet overschrijdt, waarbij het aantal overschrijdingsdagen niet meer mag bedragen dan 35 per jaar. In de gewenste situatie daalt de fijnstof emissie van 314,441 kg/jr naar 301,859 kg/jr, dit is een daling van 12,582 kg/jr. Voor de gewenste situatie is een berekening opgesteld. In bijlage 10 zijn de uitkomsten van de berekening opgenomen. In tabel 4-10 zijn de uitkomsten van de berekeningen opgenomen zoals deze zijn uitgevoerd met het rekenprogramma Isl3-a.

Rekenpunt resultaten

Toetspunt	Omschrijving	X	Y	Conc. [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]	AG [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]	Bron [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]	# > 24u limi...
Toetspunt	Hennisdijk 9	149385,00	436281,00	14,92	14,84	0,08	6,00
Toetspunt	Hennisdijk 6	149734,00	436063,00	14,86	14,84	0,02	6,00
Toetspunt	Buitenluststr 11 Asch	149792,00	437926,00	14,70	14,69	0,01	6,00
Toetspunt	Achterstraat 14 Asch	149665,00	437972,00	14,70	14,69	0,01	6,00
Toetspunt	Bastion 8 Buren	150705,00	436349,00	14,68	14,67	0,01	6,00
Toetspunt	Bastion 3 Buren	150698,00	436313,00	14,68	14,67	0,01	6,00
Toetspunt	Ringmuur 10 Buren	150757,00	436199,00	14,68	14,67	0,01	6,00
Toetspunt	Zoekgeb woningen Asch	149720,00	437923,00	14,70	14,69	0,01	6,00
Toetspunt	Hennisdijk 8	148946,00	436670,00	14,90	14,81	0,09	6,10
Toetspunt	Nieuwe Steeg 2 Buren	148804,00	436314,00	14,89	14,81	0,08	6,10
Toetspunt	Groenestraat 2 Asch	149647,00	436880,00	14,87	14,84	0,03	6,00

Figuur 4-4 Resultaten fijnstofberekeningen

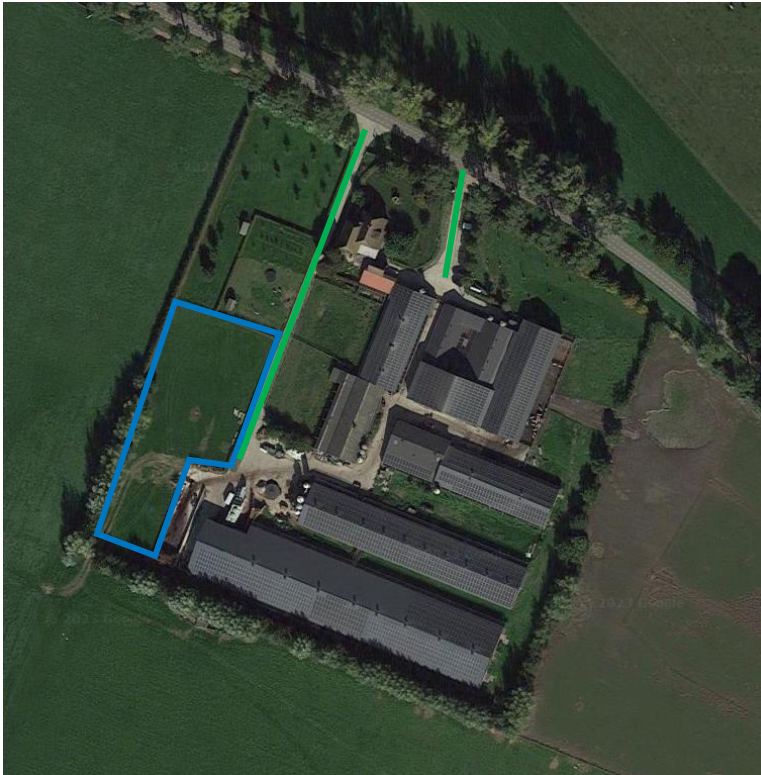
Conclusie

Uit bovenstaande figuur 4-4 blijkt dat ruimschoots wordt voldaan aan de norm van $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Ook het aantal overschrijdingsdagen ligt met circa 6 ruimschoots onder de norm van 35 dagen per jaar. Met de voorgenomen ontwikkeling is sprake van een goed woon- en leefklimaat in de directe omgeving. Aangezien de fijnstofemissie daalt is er sprake van een verbetering van de volksgezondheid.

4.5 VERKEER, PARKEREN EN INFRASTRUCTUUR

Het parkeren van alle (bedrijfs)voertuigen vindt op de eigen percelen plaats. Ten behoeve van het nieuwe dierverblijf en de stalling voor landbouwmachines en -werktuigen zullen er geen additionele parkeergelegenheden nodig zijn – landbouwvoertuigen zouden in dit geval inpandig kunnen worden gestald, wat belemmering van de verkeerssituatie op het terrein ten goede komt.

In de huidige situatie is er sprake van diverse bedrijfsmatige verkeersbewegingen. Ten opzichte van de vergunde situatie neemt het aantal verkeersbewegingen in principe niet toe, aangezien enkel het oppervlak van het dierverblijf groter wordt, en niet de dieraantallen. Er zal derhalve in dezelfde mate sprake zijn van aan- en afvoer van dieren, voer, mest, ondersteunende middelen e.d.

Figuur 4-5: de inritten vanaf de Hennisdijk (groen) en het gewenste plangebied (blauw) (bron: Google Earth)

Aan de noordkant van het perceel is er sprake van twee inritten vanaf de Hennisdijk, deze staan in het groen weergegeven in bovenstaande figuur 4-5. Beide inritten zijn ten behoeve van de bedrijfsfunctie of de woonfunctie, de rest van de omgelegen gronden zijn platteland. De infrastructurele ontsluiting van locatie Hennisdijk 9a is bovendien goed, de aangelegen Hennisdijk is voldoende breed, relatief rustig en kent een snelheidsbeperking tot 60km/u.

De Hennisdijk kent overigens een divers aanbod aan ondernemingen, met de aanwezigheid van recreatieve functies, detailhandel, een natuurpark, alsmede meerdere agrariërs. Verder ligt de planlocatie ca 1,5 km ten westen van de dorpskern van Buren, echter lopen de verkeersstromen primair via de N834 aan de noord- en westzijde van Buren. Zodoende valt te stellen dat de Hennisdijk geen verkeerskundige belemmeringen zal ervaren ten gevolge van de plannen.

4.6 BODEMKWALITEIT

Het plangebied ligt, zoals in een eerder stadium is benoemd, binnen de komgebieden. Komgebieden zijn bodemkundig gekenmerkt door zware kleigronden, welke vroeger te nat en zwaar waren om goed landbouw op te kunnen bedrijven. Sinds de gronden met sloten worden ontwaterd kan er op de kleigronden landbouw plaatsvinden. De kommen zijn weids en kenmerken zich door de landschappelijke openheid met een grootschalig karakter. Landbouw en natuur zijn hier de belangrijkste functies. Het grondgebruik is voornamelijk grasland en er is streekeigen beplanting aanwezig in de vorm van populierenrijen en essen.

Op grond van artikel 8 van de Woningwet bevat de bouwverordening voorschriften omtrent het tegengaan van bouwen op verontreinigde bodem. Deze voorschriften hebben uitsluitend betrekking

op bouwwerken waarin voortdurend of nagenoeg voortdurend mensen aanwezig zullen zijn. Voor de gewenste nieuwbouw is dit niet het geval. Het uitvoeren van een bodemonderzoek voor het realiseren van een nieuw dierverblijf en een werktuigenberging dus niet relevant.

Uit een QuickScan van de bij de ODR beschikbare bodeminformatie blijkt dat (een deel van) de planlocatie in het verleden in gebruik is geweest als boomgaard. Dit maakt de locatie verdacht voor de aanwezigheid van bodemverontreiniging als gevolg van het gebruik van bestrijdingsmiddelen. Met het oog op de voorgenomen bouwwerkzaamheden en het grondverzet dat hierbij uitgevoerd zal worden is onvermijdelijk dat er inzicht in de kwaliteit van de bodem. Omdat er eventueel bodemverontreiniging van invloed is op de uitvoerbaarheid van het plan, wordt uitvoering van dit bodemonderzoek binnen de bestemmingsplanprocedure noodzakelijk geacht.

Op basis van het bovenstaande is er op 17 januari 2024 een bodemonderzoek uitgevoerd door Baecx B.V. (zie bijlage 19). De conclusies van het rapport worden hieronder weergegeven:

“Op basis van de resultaten van het veldonderzoek en de toetsing van de analyseresultaten concludeert Baecx B.V. dat de boven- en ondergrond van de locatie geen verhoogde gehalten zijn vastgesteld met de analytisch onderzochte stoffen boven de achtergrondwaarde. Het grondwater is licht verhoogd met barium en molybdeen. Verder zijn er geen waarden boven de achtergrondwaarde vastgesteld. Vanwege de resultaten dient de vooraf vastgestelde hypothese te worden verworpen. De locatie wordt wel geschikt geacht voor het beoogde gebruik.

Dit onderzoek is uitsluitend gericht op verontreinigingen in bodem en is steekproefsgewijs uitgevoerd. Ondanks dat het onderzoek conform de geldende normen en richtlijnen uitgevoerd, kan nooit worden uitgesloten dat elders op de locatie (andere) verontreinigingen aanwezig zijn. Bij grondverzet dient hiermee rekening gehouden te worden.”

Naar aanleiding van de wens van het bevoegd gezag om aanvullend onderzoek te doen naar OCB's (Organochloorbestrijdingsmiddelen) is op 4 juni 2024 aanvullend onderzoek uitgevoerd door Baecx B.V. (zie bijlage 20). De conclusies van het rapport worden hieronder weergegeven:

Op basis van het aanvullend bodemonderzoek is de conclusie voor de onderzoekslocatie met betrekking tot de milieuhygiënische bodemkwaliteit als volgt: de grond is niet vervuild met OCB's. de onderzoekslocatie wordt geschikt geacht voor het beoogd gebruik.

Op basis van de onderzoeksresultaten dient geconcludeerd te worden dat het aspect bodem geen beperking vorm voor onderhavig initiatief.

4.7 KABELS EN LEIDINGEN

Bij ruimtelijke ingrepen moet rekening gehouden worden met kabels en leidingen. Planologisch relevant zijn hoogspanningskabels en buisleidingen, die risico's met zich meebrengen voor mens en/of leefomgeving wanneer deze leidingen beschadigd raken. Binnen het plangebied zijn geen planologisch relevante kabels en leidingen aanwezig. Dit aspect vormt dan ook geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het plan.

4.8 EXTERNE VEILIGHEID

Externe veiligheid is een beleidsveld dat is gericht op het beheersen van risico's die ontstaan voor de omgeving bij de productie, de opslag, de verlading, het gebruik en het transport van gevaarlijke stoffen. Bij nieuwe ontwikkelingen moet worden voldaan aan strikte risicogrenzen. Een en ander brengt met zich mee dat nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen moeten worden getoetst aan wet- en regelgeving op het gebied van externe veiligheid. Concreet gaat het om risicovolle bedrijven, vervoer gevaarlijke stoffen per weg, spoor en water en transport gevaarlijke stoffen via buisleidingen. Op de diverse aspecten van externe veiligheid is afzonderlijke wetgeving van toepassing.

Ten aanzien van externe veiligheid wordt onderscheid gemaakt in:

1. Plaatsgebonden risico (PR):

Dit is een maat voor de kans dat iemand dodelijk getroffen kan worden door een calamiteit met een gevaarlijke stof. De gestelde norm is een ten minste in acht te nemen grenswaarde (PR 10-6/jr) die niet mag worden overschreden ten aanzien van kwetsbare objecten, alsmede een zoveel mogelijk te bereiken richtwaarde (PR 10-6/jr) ten aanzien van beperkt kwetsbare objecten.

2. Groepsrisico (GR):

Dit is een maat voor de kans dat een grotere groep tegelijkertijd dodelijk getroffen kan worden door een calamiteit met gevaarlijke stoffen. De gestelde norm is een oriënterende waarde waarvan gemotiveerd mag worden afgeweken. Het groepsrisico moet verantwoord worden voor het gebied waarbinnen zich de gevolgen van een incident met gevaarlijke stoffen voordoen.

Het externe veiligheidsbeleid in Nederland is gericht op het verminderen en beheersen van risico's en effecten van calamiteiten, alsmede het bevorderen van de veiligheid van personen in de omgeving van activiteiten (bedrijven en transport) met gevaarlijke stoffen. Dat gebeurt door te voorkomen dat te dicht bij gevoelige bestemmingen activiteiten met gevaarlijke stoffen plaatsvinden, door de zelfredzaamheid te bevorderen en door de calamiteitenbestrijding te optimaliseren.

Voor risicovolle bedrijven gelden onder meer:

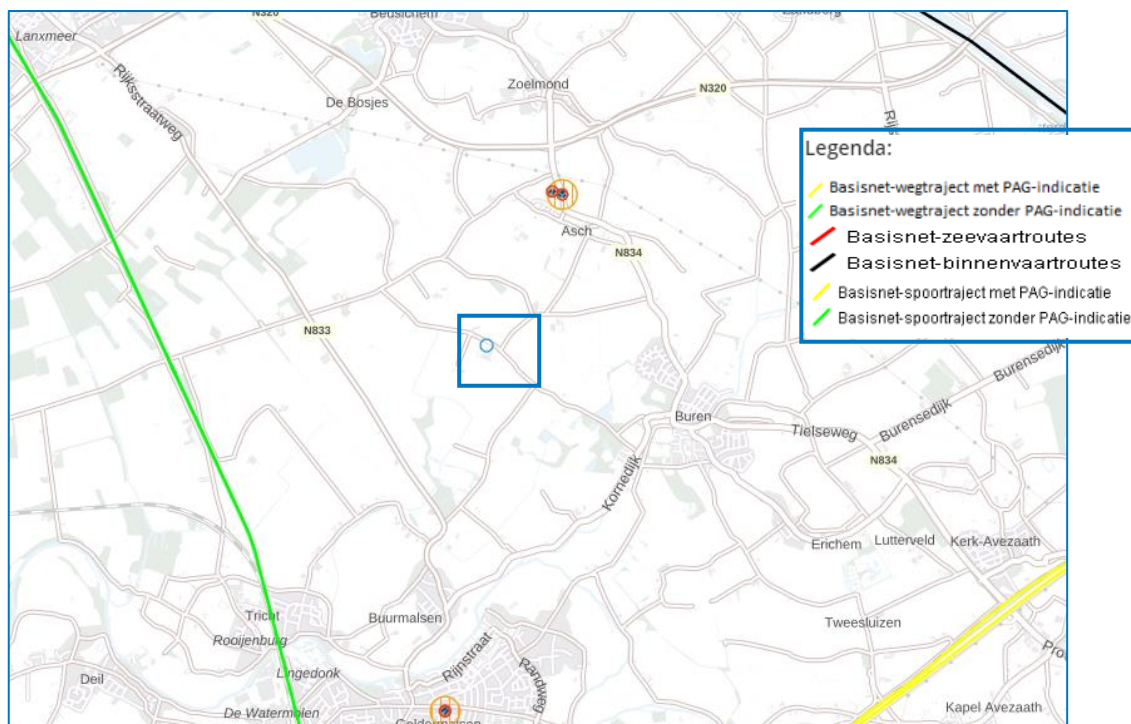
- ▶ het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi);
- ▶ de Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi);
- ▶ het Registratiebesluit externe veiligheid;
- ▶ het Besluit risico's Zware Ongevallen 2015 (Brzo 2015);
- ▶ het Vuurwerkbesluit.

Voor vervoer van gevaarlijke stoffen geldt de 'Wet Basisnet vervoer gevaarlijke stoffen' (Wet Basisnet). Dat vervoer gaat over water, spoor, wegen of door de lucht. De regels van het Basisnet voor ruimtelijke ordening zijn vastgelegd in:

- ▶ het Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt);
- ▶ de Regeling basisnet;
- ▶ de (aanpassing) Regeling Bouwbesluit (veiligheidszone en plasbrandaandachtsgebied).

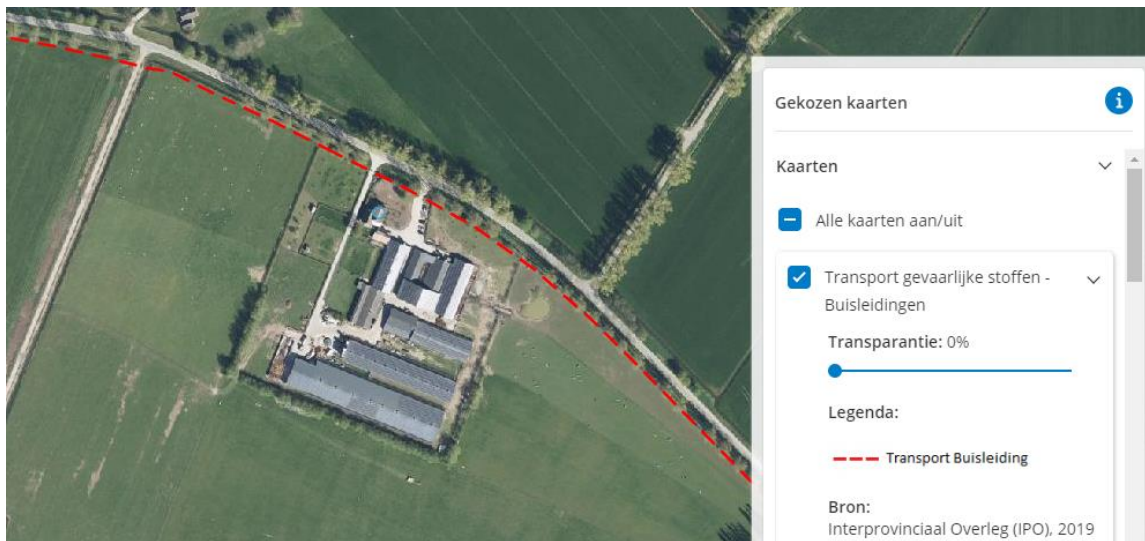
De regelgeving omtrent buisleidingen is opgenomen in het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb). Het doel van wetgeving op het gebied van externe veiligheid is het tot een minimum beperken van risico's waaraan burgers in hun leefomgeving worden blootgesteld vanwege risicovolle inrichtingen en activiteiten. Het is noodzakelijk inzicht te hebben in de kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten, het plaatsgebonden en het groepsrisico.

Om meer afstemming te verkrijgen tussen transport van gevaarlijke stoffen, veiligheid en ruimtelijke ontwikkelingen is op 1 april 2015 de Wet basisnet in werking getreden. Tegelijkertijd is het Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt) in werking getreden. Dit besluit schrijft voor hoe overheden dienen om te gaan met risico's als gevolg van transportassen zoals wegen en spoorwegen. Het basisnet bevat een netwerk van alle relevante routes van gevaarlijke stoffen, zowel via het spoor als over de weg en het water, deze staan in figuur 4-6 weergegeven. De spoorlijn is aan de oostzijde van de locatie in het groen aangegeven, dit betreft het spoortracé Utrecht-Meteren.

Figuur 4-6: het basisnetwerk rondom Hennisdijk 9a (bron: Atlas Leefomgeving)

Het op 27 oktober 2004 in werking getreden Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) regelt hoe een gemeente of provincie moet omgaan met risico's voor mensen buiten een bedrijf als gevolg van de aanwezigheid van gevaarlijke stoffen in een bedrijf. Met betrekking tot buisleidingen wordt het wettelijk kader gevormd door het Besluit externe veiligheid buisleidingen dat op 1 januari 2011 in werking is getreden. Op de onderstaande figuur 4-7 is te zien dat een transport buisleiding het noordelijke deel van het perceel doorkruist – dit betreft een aardgasleiding.

Figuur 4-7: Transport gevaarlijke stoffen door buisleidingen (bron: Atlas Leefomgeving)

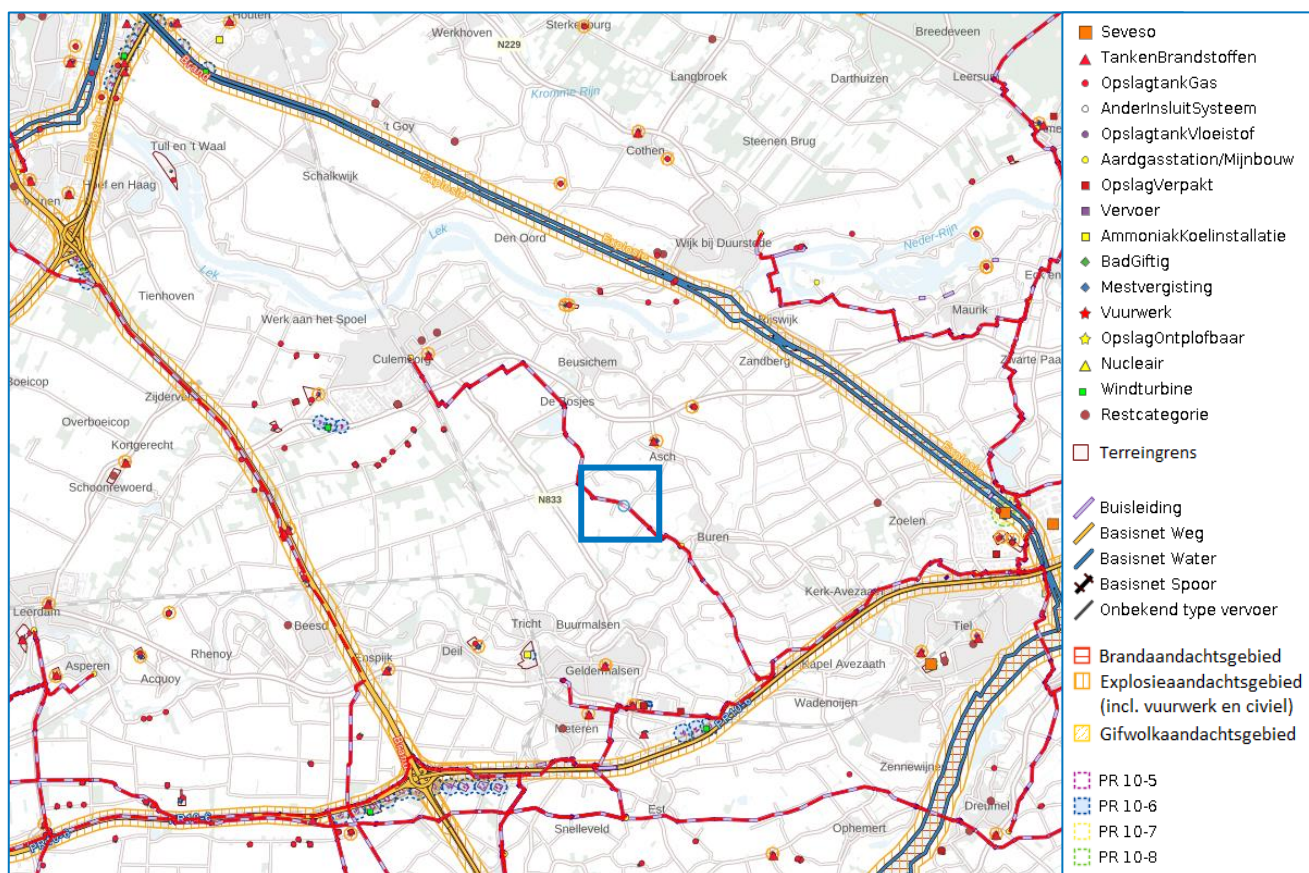
In de Regeling Basisnet (Stcrt 2014, 8242) zijn de basisnetafstanden voor de weg, het spoor en het water vastgelegd. De basisnetafstand geeft aan voor welke afstand een risicoplafond geldt. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen een PR-plafond en een GR-plafond. Een PR-plafond is in de Regeling Basisnet omschreven als de plaats waar het plaatsgebonden risico maximaal 10^{-6} per jaar is. Het GR-plafond is in dezelfde regeling omschreven als de plaats waar het plaatsgebonden risico maximaal 10^{-7} of 10^{-8} per jaar is. De afstand van de locatie tot het basisnet is zodanig groot dat de PR- en GR-plafonds naar verwachting niet worden overschreden.

De aardgasleiding en spoortracé Utrecht-Meteren wordt voor dit plan niet als relevant gezien, het plan maakt namelijk geen nieuw (beperkt) kwetsbaar gebouw mogelijk. De vormverandering van het bouwvlak is immers alleen bedoeld voor een nieuw dierenverblijf voor de biologische schapen en zoogkoeien, evenals een stalling ten behoeve van de landbouwmachines en –werktuigen. Hier verblijven dus geen mensen gedurende een groot deel van de dag. Daardoor is bovendien ook geen verantwoording van het groepsrisico nodig.

4.8.1 Situatie plangebied

Onderstaand worden de locaties met gevaarlijke stoffen en de aandachtsgebieden in de omgeving gevisualiseerd op de kaart in figuur 4-8. De locaties met gevaarlijke stoffen omvatten ook transportlocaties, opslaglocaties en zelfs kleinschalige propaantanks. De aandachtsgebieden zijn gebieden die zichtbaar maken waar mensen binnenshuis, zonder aanvullende maatregelen, onvoldoende beschermd zijn tegen de gevolgen van ongevallen met gevaarlijke stoffen. Dat betekent dat zich binnen dat gebied bij een ongeval met gevaarlijke stoffen levensbedreigende gevaren voor personen in gebouwen kunnen voordoen. Ook al is de kans daarop klein. In dit vlak kan de gemeente aanpassingen aan gebouwen of de omgeving voorschrijven om het veiliger te maken. Hier worden drie soorten gevaren onderscheiden:

- Gevaren door brand (brandaandachtsgebied)
- Gevaren door een explosie (explosieaandachtsgebied)
- Gevaren door een giftige stof (giftwolkaandachtsgebied)

Figuur 4-8: veiligheidsinformatie - locaties met gevaarlijke stoffen en aandachtsgebieden (bron: Atlas Leefomgeving)

4.9 WET NATUURBESCHERMING

Per 1 januari 2017 is de Wet natuurbescherming (Wnb) in werking getreden. Daarbij zijn de Natuurbeschermingswet 1998, de Flora- en faunawet en de Boswet geïntegreerd in één wet. De ruimtelijke ontwikkelingen zijn getoetst aan de nieuwe wetgeving. De Wet natuurbescherming is gericht op:

- ▶ het beschermen en ontwikkelen van de natuur, mede vanwege de intrinsieke waarde en het behouden en herstellen van de biologische diversiteit;
- ▶ het doelmatig beheren, gebruiken en ontwikkelen van de natuur ter vervulling van maatschappelijke functies;
- ▶ het verzekeren van een samenhangend beleid gericht op het behoud en beheer van waardevolle landschappen, vanwege hun bijdrage aan de biologische diversiteit en hun cultuurhistorische betekenis, mede ter vervulling van maatschappelijke functies.

De bevoegdheid voor het verlenen van ontheffingen en vrijstellingen bij soortenbescherming ligt grotendeels bij de provincies. De provincie is bevoegd gezag voor de toetsing van handelingen met mogelijke gevolgen voor beschermde dier- en plantensoorten (de soortenbeschermingsbepalingen) én voor Natura 2000-gebieden (de gebiedenbeschermingsbepalingen). Alleen bij ruimtelijke ingrepen waarmee grote nationale belangen zijn gemoeid, blijft het Rijk bevoegd gezag.

4.9.1 Gebiedsbescherming

Indien een plangebied in of nabij een beschermd gebied is gelegen, dan dient te worden bepaald of er een (extern) effect valt te verwachten. Het gaat daarbij om natuurgebieden, behorend tot de Natura 2000-gebieden.

Natura 2000 is een Europees netwerk van beschermde natuurgebieden op het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie. Dit netwerk vormt de hoeksteen van het beleid van de EU voor behoud en herstel van biodiversiteit. De staatssecretaris van Economische Zaken heeft voor Nederland ruim 160 Natura 2000-gebieden aangewezen. Gezamenlijk hebben ze een oppervlakte van meer dan 1,1 miljoen hectare. Ze maken deel uit van een samenhangend netwerk van natuurgebieden in de Europese Unie die zijn aangewezen op grond van de Vogel- en Habitatrichtlijn.

Binnen een gebied kan spanning optreden tussen economie en ecologie. In een zogenaamd beheerplan leggen Rijk en provincies vast welke activiteiten, op welke wijze mogelijk zijn. Uitgangspunt is steeds het realiseren van ecologische doelen met respect voor en in een zorgvuldige balans met wat particulieren en ondernemers willen. Het opstellen gebeurt daarom in overleg met alle direct betrokkenen, zoals beheerders, gebruikers, omwonenden, gemeenten, natuurorganisaties en waterschappen. Samen geven ze invulling aan beleven, gebruiken en beschermen.

Het is krachtens de Wet natuurbescherming verboden zonder vergunning van Gedeputeerde Staten projecten te realiseren of andere handelingen te verrichten die gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor een Natura 2000-gebied de kwaliteit van de natuurlijke habitats of de habitats van soorten in dat gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor dat gebied is aangewezen (artikel 2.7, lid 2). Handelingen die een negatieve invloed hebben op Natura 2000-gebieden worden slechts onder strikte voorwaarden toegestaan.

Ten noordoosten van het bedrijf, op ruim 5,7 kilometer afstand, is Natura 2000-gebied 'Rijntakken' gelegen. Op basis van de vergunning (referentiesituatie) mogen op het bedrijf 1.332 vleesvarkens, 880 gespeende biggen, 195 guste en dragende zeugen, 69 kraamzeugen en 2 dekberen gehuisvest worden, met een totale ammoniakemissie van 6.005,90 kg NH₃. De diertabel is als bijlage 5 bij deze toelichting opgenomen.

Het is de wens van initiatiefnemer om voor de schapen en zoogkoeien ook eigen huisvesting te realiseren. Dit leidt mede tot een aanpassing van het aantal te houden varkens in de bestaande stallen in vergelijking met de vergunde situatie op het bedrijf. In de gewenste situatie worden op het bedrijf 1.193 vleesvarkens, 880 gespeende biggen, 218 guste en dragende zeugen, 82 kraamzeugen en 2 dekberen gehuisvest, met een totale ammoniakemissie van 6.000,40 kg NH₃ (zie eveneens bijlage 5).

Ten behoeve van gewenste ontwikkeling dient beoordeeld te worden of onderhavig initiatief leidt tot significant negatieve effecten op de instandhoudingsdoelstellingen van de beschermde Natura 2000-gebieden. Deze beoordeling moet zowel ingaan op de gebruiksfase als de aanlegfase.

Gezien de afstand van de locatie ten opzichte tot het dichtstbijzijnde Natura-2000 gebied zijn overige effecten (trilling, geluid, licht e.d.), anders dan stikstofemissie, op voorhand uitgesloten. Ten behoeve van de stikstofemissie dient getoetst te worden of er sprake is van een toename van stikstofemissie en of deze toename leidt tot stikstofdepositie. Op basis van de ammoniaknormen per dierplaats, de

verkeersbewegingen en het verbruik van diesel door mobiele werktuigen kan middels het rekenprogramma Aeries Calculator een berekening opgesteld worden. Uit deze berekening blijkt of er een toename is in stikstofdepositie. Indien er geen toename is van stikstofdepositie leidt de gewenste ontwikkelingen niet tot significant negatieve effecten op de instandhoudingsdoelstellingen van de beschermde Natura 2000-gebieden.

In bijlage 11 zijn de invoergegevens voor de aanlegfase en in bijlage 12 is de berekening voor de aanlegfase opgenomen. Uit de berekening blijkt dat er in de aanlegfase geen rekenresultaten aanwezig zijn op stikstofgevoelige gebieden. Hierdoor is duidelijk dat er geen significant negatieve effecten optreden binnen Natura 2000-gebieden met het voorgenomen initiatief. Een vergunning in het kader van de gebiedsbescherming Wet natuurbescherming is voor de aanlegfase en de gebruiksfase niet noodzakelijk.'

In bijlage 13 zijn de invoergegevens voor de gebruiksfase en in bijlage 14 is de berekening voor de gebruiksfase opgenomen. Uit de berekening blijkt dat er in de gebruiksfase geen toename van stikstofdepositie plaatsvindt en sprake is van intern salderen. Hierdoor is duidelijk dat er geen significant negatieve effecten optreden binnen Natura 2000-gebieden met het voorgenomen initiatief. Een vergunning in het kader van de gebiedsbescherming Wet natuurbescherming is voor de aanlegfase en de gebruiksfase niet noodzakelijk.

Dit bestemmingsplan maakt het project, wat geen significante negatieve gevolgen heeft voor de instandhoudingsdoelstellingen van een Natura-2000 gebied, mogelijk. Het project wordt één-op-één ingepast met dit bestemmingsplan. De totale ammoniakemissie en stikstofemissie wordt in de planregels vastgelegd. Derhalve is op basis van de voortoets op voorhand duidelijk dat er geen significant negatieve effecten op de instandhoudingsdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden zullen optreden. Het opstellen van een passende beoordeling is niet noodzakelijk.

4.9.1 Soortenbescherming

De Wet natuurbescherming onderscheidt beschermingsregimes voor soorten op grond van internationale verdragen, aangevuld met soorten die vanuit een nationaal oogpunt beschermd worden. Hierdoor zijn er in de Wet natuurbescherming drie verschillende verbodsartikelen per categorie soorten:

- ▶ soorten van de Vogelrichtlijn (artikel 3.1);
- ▶ soorten van de Habitatrichtlijn en de verdragen van Bern en Bonn (artikel 3.5);
- ▶ andere soorten (artikel 3.10).

Voor alle activiteiten met een mogelijk effect op beschermde dier- en plantensoorten is toetsing aan deze wet noodzakelijk. Beschermde soorten kunnen overal voorkomen. Bij de totstandkoming van een nieuw ruimtelijk plan moet worden voorkomen dat conflicten met de soortenbescherming ontstaan en dient dus vooraf een beoordeling in het kader van de Wet natuurbescherming plaats te vinden.

Om de hiervoor genoemde reden is voor onderhavig plan een QuickScan en voortoets uitgevoerd door Fopma NatuurAdvies (datum 24 juli 2023, rapport 2023-671, versie 1.0). Dit onderzoek is als bijlage 15 opgenomen bij deze toelichting. Uit het onderzoek komen de volgende bevindingen naar voren.

"Vogels"

Er zijn geen effecten op jaarrond beschermde vogelsoorten te verwachten. Effecten op jaarrond beschermde soorten (Cat. 1 t/m 4) zijn uitgesloten.

Wel kunnen (dit hoeft niet het geval te zijn, derhalve geldt het voorzorgbeginsel) er vogels gaan broeden in de hagen en andere bomen en struiken, in de directe omgeving, in het broedseizoen 2024 of later.

Periode werkzaamheden

Omdat geen ontheffingen worden verleend voor het verstoren van vogels en/of het vernielen van nesten wordt geadviseerd om de kap van de bomen in de singel en het verwijderen van de coniferen ruim voor het broedseizoen (globale richtlijn 15 maart - 15 juli) uit te voeren of te beginnen na 15 juli.

Voorkom het vestigen van broedvogels door het plaatsen van wapperende zakken of enkele linten. Het weren van vogels is niet verboden en hiermee voorkom je dat er broedende vogels verstoord worden. Op deze wijze zijn effecten op vogels uitgesloten.

Vleermuizen

Er zijn geen verblijfplaatsen in het plangebied en er wordt door de bouw van de nieuwe werktuigenberging / dierenverblijf ook geen vliegroute aangetast. Effecten op vleermuizen zijn uitgesloten.

Overige grondgebonden zoogdieren

Er zijn geen waarnemingen van grondgebonden zoogdieren. Effecten op zoogdieren worden door de bouw van de nieuwe werktuigenberging / dierenverblijf ook niet verwacht. Negatieve effecten op zoogdieren zijn uitgesloten.

Reptielen, amfibieën en vissen

Reptielen

Er zijn geen reptielen waargenomen en het habitat is er ook niet optimaal voor. Effecten kunnen op voorhand worden uitgesloten.

Amfibieën

Effecten zijn vanwege het ontbreken van geschikt habitat in het gebied uitgesloten.

Vissen

Effecten zijn vanwege het ontbreken van geschikt habitat in het gebied uitgesloten.

Vlinders, libellen, juffers en insecten

Dagvlinders

Effecten zijn vanwege het ontbreken van geschikt habitat in het gebied uitgesloten.

Libellen en juffers

Effecten zijn vanwege het ontbreken van geschikt habitat in het gebied uitgesloten.

Vaatplanten

In het gebied is geen geschikt habitat aanwezig voor beschermde soorten. Effecten op beschermde soorten kunnen op voorhand worden uitgesloten.

Overige doorsoorten

In het gebied zijn geen andere beschermde diersoorten aangetroffen.”

De Wet natuurbescherming vormt geen belemmering voor de voorgenomen ingreep, mits de in de QuickScan genoemde voorwaarden in acht worden genomen. Bij de aanplant van de nieuwe beplanting wordt bovendien gebruik gemaakt van voor bijen en vogels gunstige soorten

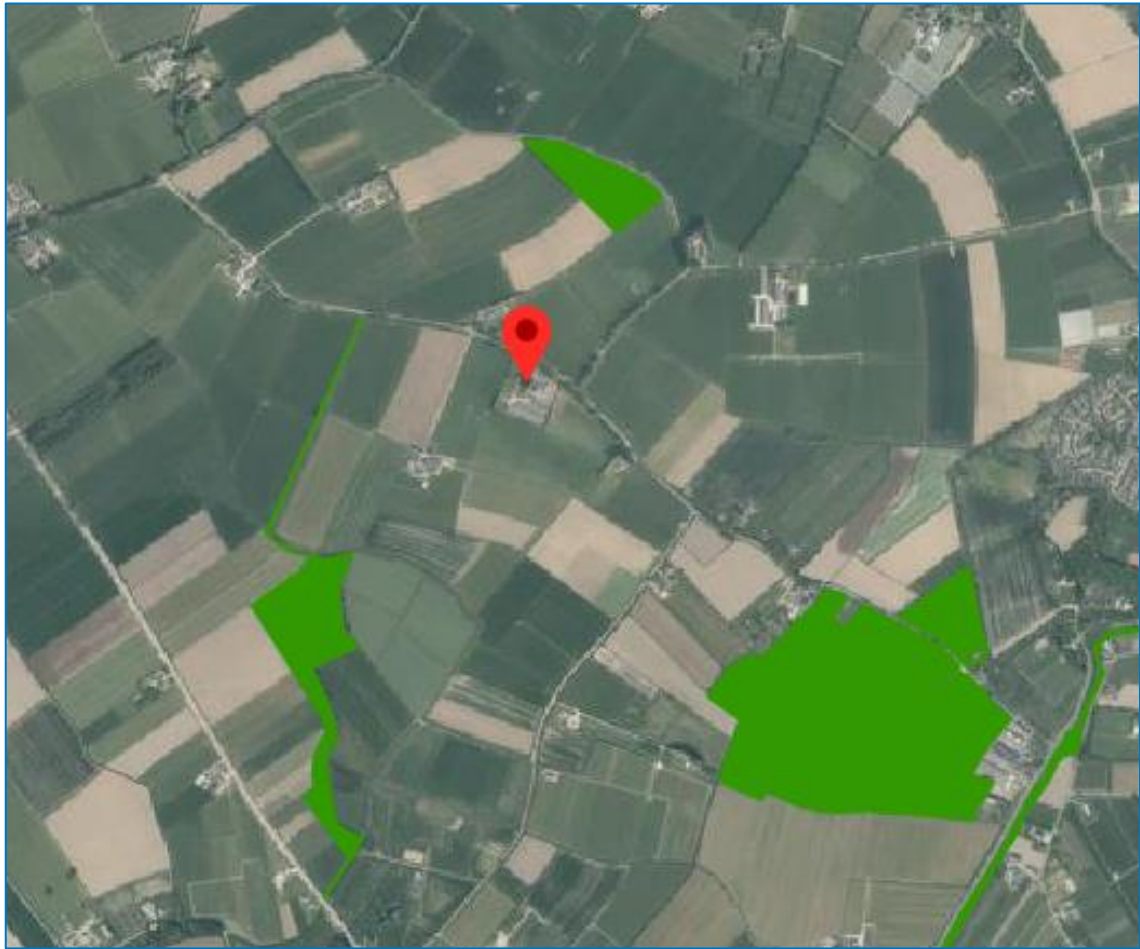
4.10 NATUUR NETWERK NEDERLAND (NNN)

De Ecologische Hoofdstructuur (EHS) is in 1990 in het leven geroepen om de achteruitgang van de natuur in Nederland een halt toe te roepen. De EHS wordt gedefinieerd als ‘het samenhangend netwerk van in (inter)nationaal opzicht belangrijke, duurzaam te behouden ecosystemen’. Uit deze definitie wordt duidelijk welk doel de EHS moet dienen, namelijk: het duurzaam behouden van ecosystemen die in nationaal of zelfs internationaal opzicht belangrijk zijn. Het middel om dat doel te bereiken is het tot stand brengen van een samenhangend netwerk van natuurgebieden met daartussen ecologische verbindingen. In juni 2013 kondigde staatssecretaris Dijkzema aan dat de overheid de naam Nationaal Natuur Netwerk gaat gebruiken in plaats van Ecologische Hoofdstructuur.

NNN-gebieden worden beschermd wanneer zij tevens zijn aangewezen op grond van natuurbeschermende regelgeving of wanneer in het gebied een activiteit wordt opgericht of uitgebreid. Ten aanzien van nieuwe ontwikkelingen geldt binnen het NNN het ‘nee, tenzij’-principe. Ook wanneer een activiteit of ontwikkeling plaatsvindt buiten het netwerk kan dit aantasting geven van de ecologische waarden binnen het NNN. Dit is in ieder geval aan de orde als een ontwikkeling een negatief effect heeft op de waarden van het NNN vanwege geluid, licht of betreding. Deze opsomming is niet uitputtend bedoeld, ook schaduwwerking, windturbulentie of het oprichten van een afscheiding langs een natuurgebied – waardoor migratie niet langer mogelijk is – kan negatieve effecten hebben op de aanwezige waarden.

In Gelderland vallen de natuurgebieden onder de noemer *Gelders Natuur Netwerk (GNN)*, het Gelders natuurnetwerk is een gebied met een samenhangend netwerk van binnen de provincie Gelderland bestaande en te ontwikkelen natuur van internationaal, nationaal en provinciaal belang dat strekt tot de veiligstelling van ecosystemen met de daarbij behorende soorten. Dit Gelders natuurnetwerk bestaat uit alle terreinen met een natuurbestemming binnen de voormalige EHS en bevat tevens zoekgebied voor te realiseren nieuwe natuur.

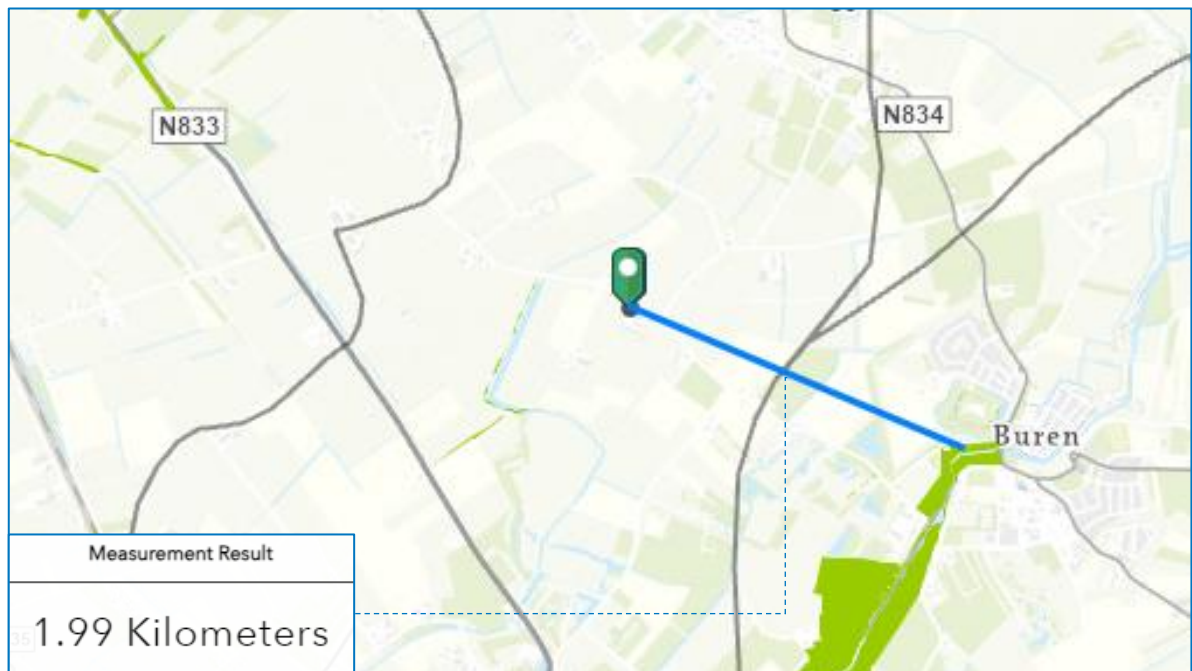
In de omgeving van het bedrijf zijn enkele natuurgebieden gelegen (zie figuur 4-9). Onderhavige ontwikkeling vindt echter plaats op grote afstand van deze gebieden, waardoor er geen versnippering ontstaat van het samenhangende netwerk. Bovendien is de ontwikkeling van relatief kleine schaal en wordt de vormverandering gecompenseerd door een zorgvuldige landschappelijke inpassing. De gewenste ontwikkeling heeft derhalve geen consequenties voor het GNN.

Figuur 4-9: Natuur Netwerk Gelderland rondom Hennisdijk 9a (bron: ruimtelijkeplannen.nl)

Er wordt verder een onderscheid gemaakt tussen gebieden van het Gelders natuurnetwerk en gebieden binnen de Groene ontwikkelingszone. In de bijlage van de Omgevingsverordening Gelderland zijn de kernkwaliteiten, de actuele waarden en de ontwikkelingsdoelen, van het Gelders natuurnetwerk en de Groene ontwikkelingszone beschreven. Het doel is om te beoordelen in hoeverre een geplande ingreep de kernkwaliteiten aantast. Daarnaast heeft dit ook dit als doel richting te geven aan mitigerende en compenserende maatregelen. Voor de Groene ontwikkelingszone heeft dit tevens als doel richting te geven aan de versterking van de ontwikkelingsdoelen, zodat per saldo sprake is van een versterking van de Groene ontwikkelingszone.

Het is essentieel dat de aanwezige kernkwaliteiten op de plaats van de geplande ingreep voldoende in beeld worden gebracht. De kernkwaliteiten worden beschreven op het niveau van 185 deelgebieden. Naast deze gebiedsspecifieke kernkwaliteiten zijn er algemene kernkwaliteiten die voor alle deelgebieden gelden. Er moet rekening worden gehouden met verschillende milieucondities, namelijk ecologische samenhang, stilte, donkerte, openheid en rust. In de onderstaande figuur 4-10 zijn de Groene ontwikkelingszone-gebieden in kaart gebracht.

Figuur 4-10: Groene ontwikkelingszone rondom Hennisdijk 9a (bron: [gelderland.maps.arcgis.com](http:// gelderland.maps.arcgis.com))

Zoals blijkt uit de bovenstaande figuur 4-10 is de locatie niet gelegen binnen een Groene ontwikkelingszone. De dichtstbij gelegen Groene ontwikkelzone betreft 'Buren – Linge' (gebiedsnummer 45), gelegen op een afstand van ca. 2 kilometer ten opzichte van de Hennisdijk 9a. Deze afstand is zodanig groot dat er onderhavig plan geen negatief effect heeft op de kernkwaliteiten.

4.11 WATER

4.11.1 Inleiding

Het waterbeleid van Rijk en provincie is gericht op een veilig en goed bewoonbaar land met gezonde, duurzame watersystemen. Om de problemen van wateroverlast en verdroging het hoofd te bieden is een ingrijpende herinrichting van het watersysteem nodig. De Commissie Waterbeheer voor de 21e eeuw pleit voor de toepassing van een drietrapsstrategie voor het waterbeheer:

- ▶ eerst vasthouden van het regenwater in het gebied waar het valt;
- ▶ vervolgens het bergen van wateroverschotten in speciaal daarvoor aangelegde voorzieningen of aangewezen gebieden;
- ▶ pas dan het water afvoeren via waterlopen en gemalen.

Sinds 1 november 2003 is voor alle ruimtelijke plannen de watertoets verplicht. De watertoets moet ervoor zorgen dat bij ruimtelijke plannen rekening wordt gehouden met ruimte voor water en watervoorzieningen. Dit verkleint de kans op problemen zoals overstroming door onvoldoende veilige dijken, wateroverlast door onvoldoende bergingsmogelijkheden voor hemelwater of een slechte waterkwaliteit. Het resultaat is een ruimtelijk plan dat waterbestendig is. Maar het gaat niet alleen om het voorkomen van problemen. Ruimte voor water kan ook de ruimtelijke kwaliteit en de leefomgeving van mens en dier verbeteren.

Bij ruimtelijke ontwikkelingen, waaronder ver- en nieuwbouwplannen, hanteert het waterschap een aantal uitgangspunten ten aanzien van het duurzaam omgaan met water, die van belang zijn als vertrekpunt van het overleg tussen initiatiefnemer en waterbeheerder. In het vervolg van deze paragraaf wordt weergegeven aan welke punten de initiatiefnemer invulling dient te geven.

4.11.2 Beleid

Europees beleid

De Europese Kaderrichtlijn Water (2000/60/EG) is op 22 december 2000 in werking getreden en is bedoeld om in alle Europese wateren de waterkwaliteit chemisch en ecologisch verder te verbeteren. De Kaderrichtlijn Water omvat regelgeving ter bescherming van het binnenlandse oppervlaktewater, overgangswateren (waaronder estuaria worden verstaan), kustwateren en grondwater. Voor het uitwerken van de doelstellingen worden er op (deel)stroomgebied plannen opgesteld. In deze (deel)stroomgebiedbeheersplannen staan de ambities en maatregelen beschreven voor de verschillende (deel)stroomgebieden.

De Europese Kaderrichtlijn heeft gevolgen voor de gemeente op het gebied van riolering, afkoppelen, toepassing van bouwmaterialen en het ruimtelijke beleid. Er worden ecologische en fysisch-chemische doelen geformuleerd die afhankelijk zijn van de functie van een watergang.

Rijksbeleid

Het Nationaal Waterplan 2016-2021 (NWP2) is opgesteld op basis van de Waterwet. Het NWP2 geeft de hoofdlijnen, principes en richting van het nationale waterbeleid in de planperiode 2016-2021, met een vooruitblik richting 2050.

Met dit NWP2 zet het Rijk een volgende ambitieuze stap in het robuust en toekomstgericht inrichten van ons watersysteem, gericht op een goede bescherming tegen overstromingen, het voorkomen van wateroverlast en droogte en het bereiken van een goede waterkwaliteit, een duurzaam beheer en goede milieutoestand van de Noordzee en een gezond ecosysteem als basis van welzijn en welvaart.

Hierbij streeft het Rijk naar een integrale benadering, door economie (inclusief verdienvermogen), natuur, scheepsvaart, landbouw, energie, wonen, recreatie en cultureel erfgoed zo veel mogelijk in samenhang met de wateropgaven te ontwikkelen. Het beleid en de maatregelen in dit Nationaal Waterplan dragen bij aan het vergroten van het waterbewustzijn in Nederland. Op basis van de Waterwet is het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten tevens een structuurvisie. Het NWP2 is zelfbindend voor het Rijk.

Het Rijk is verantwoordelijk voor het hoofdwatersysteem. In het Nationaal Waterplan legt het Rijk onder meer de strategische doelen voor het waterbeheer vast. Rijkswaterstaat (RWS) neemt in het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren (Bprw) de condities en maatregelen op voor het operationeel beheer om deze strategische doelen te bereiken. Het NWP2 is kaderstellend voor het Bprw. Het kabinet vraagt andere overheden het NWP2 te vertalen in hun beleidsplannen, de doorwerking van de beleidsambities/uitgangspunten naar lagere overheden is geregeld in de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (2012), het Bestuursakkoord Water (2011) en de Waterwet (2009).

Provinciaal beleid

In de omgevingsvisie 'Gaaf Gelderland' wordt uitgebreid aandacht besteed aan de waterhuishouding van de provincie. Watervraagstukken die vloeien uit klimaatverandering staan hier hoog in het vaandel, zo moet overtollig water gemakkelijk kunnen worden opgevangen, wegstromen en in de bodem kunnen zakken en verdroging van land- en tuinbouwgebieden en bossen moet worden tegengaan. De hoofdzaken van het provinciaal beleid voor water zijn gericht op een veerkrachtig en duurzaam water- en bodemsysteem. Dit systeem bestaat uit bodem en ondergrond, grondwater en oppervlaktewater en is duurzaam als het ook in de toekomst kan blijven functioneren en in stand kan worden gehouden tegen maatschappelijk aanvaardbare kosten. De provincie onderschrijft de ambitie van de Europese Kaderrichtlijn Water, dat uiterlijk in 2027 het grond- en oppervlaktewater in Europa schoon en ecologisch gezond moet zijn en dat er voldoende water is voor duurzaam gebruik en voert deze uit.

De provincie stelt via uitvoerend beleid de doelen voor de regionale wateren voor de Kaderrichtlijn Water vast en geeft daarbij ook invulling aan de voorzieningenniveaus. Met de Gelderse waterschappen en de landbouw geeft de provincie invulling aan het vasthouden van water in de bodem, het grondwater en de haarvaten van het watersysteem. Bescherming tegen overstromingen vindt primair plaats op basis van preventie, waar nodig aangevuld met maatregelen in de ruimtelijke ordening en evacuatie. Deze bescherming gebeurt bij voorkeur in combinatie met het ontwikkelen en versterken van karakteristieke riviernatuur in Natura 2000- gebieden.

Waterschap Rivierenland

In het waterbeheerprogramma (WBP) 2022-2027 beschrijft de provincie het waterbeheer binnen het beheersgebied, alsmede de gegeven kaders en gedefinieerde opgaven. Meer dan in eerdere programma's is er aandacht voor klimaatverandering en maatschappelijke thema's zoals duurzaamheid, energietransitie en biodiversiteit. Bovendien vloeit het WBP direct uit de Waterwet (vanaf 01-01-24: Omgevingswet) en sluit het aan bij de termijn voor planvorming van de Europese Kaderrichtlijn Water (KRW). Op basis van het bovenstaande zijn de volgende drie lange termijn doelen opgesteld:

- ▶ De Omgevingswet zorgt ervoor dat in een gebied de maatschappelijke vraagstukken en kansen steeds meer in samenhang worden bekeken en aangepakt. Hierbij werken verschillende overheden als één overheid samen.
- ▶ Bij de uitvoering van de taken maken de waterschappen gebruik van hun gebiedskennis en houden ze rekening met brede maatschappelijke opgaven en lokale uitdagingen.
- ▶ Met kennis van het watersysteem en het gebied schuiven de waterschappen vroegtijdig aan als deskundige waterpartner. Samen wordt er een integraal gesprek over ruimtelijke ontwikkelingen in relatie tot het waterbeheer gevoerd.

De principes uit de Watervisie 2050 helpen om belangen af te wegen, opgaven te prioriteren en heldere beleidskeuzes te maken, het beleid is opgesteld vanuit de volgende principes:

- ▶ De natuurlijke kenmerken van de ondergrond vormen het uitgangspunt voor ons werk.
- ▶ Water is bepalend voor de inrichting van het gebied.
- ▶ Zuinig zijn op water en grondstoffen
- ▶ Bescherming van het gebied tegen overstromingen
- ▶ Oppakken van de uitdagingen van deze generatie en ze niet afwentelen
- ▶ Waterbeheer van de toekomst: maatschappelijk verantwoorde keuzes maken
- ▶ Zorgen voor een toekomstbestendig Rivierengebied

4.11.3 De Keur

De Keur is bedoeld om watergangen, wateren, onderhoudspaden, kaden en dijken te beschermen tegen beschadiging. In de Keur is geregeld dat langs A- en B-waterlopen een beschermingszone in acht dient te worden genomen. Dit houdt in dat binnen de beschermingszone van A- of B-waterlopen niet zonder toestemming van het waterschap Rivierenland werkzaamheden mogen plaatsvinden die schade kunnen aanbrengen aan de watergang. De genoemde bepaling beoogt te voorkomen dat de stabiliteit van het profiel en/of veiligheid wordt aangetast, de aan- en/ of afvoer en/of berging van water wordt gehinderd, dan wel het onderhoud wordt gehinderd. Ook voor het onderhoud gelden bepalingen uit de Keur. Het onderhoud en de toestand van de waterlopen worden tijdens de jaarlijkse schouw gecontroleerd en gehandhaafd.

4.11.4 Waterbelangen

A- en B-watergangen moeten door het waterschap geschouwd kunnen worden. Ten behoeve van de benodigde inspecties is het noodzakelijk dat de watergang (insteek-insteek) +1m brede beschermingszone aan weerszijden wordt vrijgehouden. In het landschappelijke inpassingsplan is te zien dat er wordt voldaan aan de slootafstand van 1m en de beschermingszone derhalve in acht wordt genomen – de bomen en hagen aan de noordzijde van het perceel behouden genoeg afstand tot de watergangen.

Goed onderhoud van de watergangen is noodzakelijk. Onderhoud is aan de eigenaars/gebruikers aan beide zijde van de watergang.

4.11.5 Watertoets

Sinds 1 november 2013 is het wettelijk verplicht, in het kader van het Besluit Ruimtelijke Ordening, een watertoets te verrichten. In de toelichting bij ruimtelijke besluiten en plannen, waarop bovengenoemd besluit van toepassing is, is het noodzakelijk een beschrijving te geven van de manier waarop rekening gehouden is met de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding. Ten behoeve van de watertoets is voor het plangebied de waterhuishoudkundige situatie onderzocht. Voor het plan is op 17 juli 2023 een normale watertoetsprocedure ingezet, het resultaat is bijgevoegd onder bijlage 16.

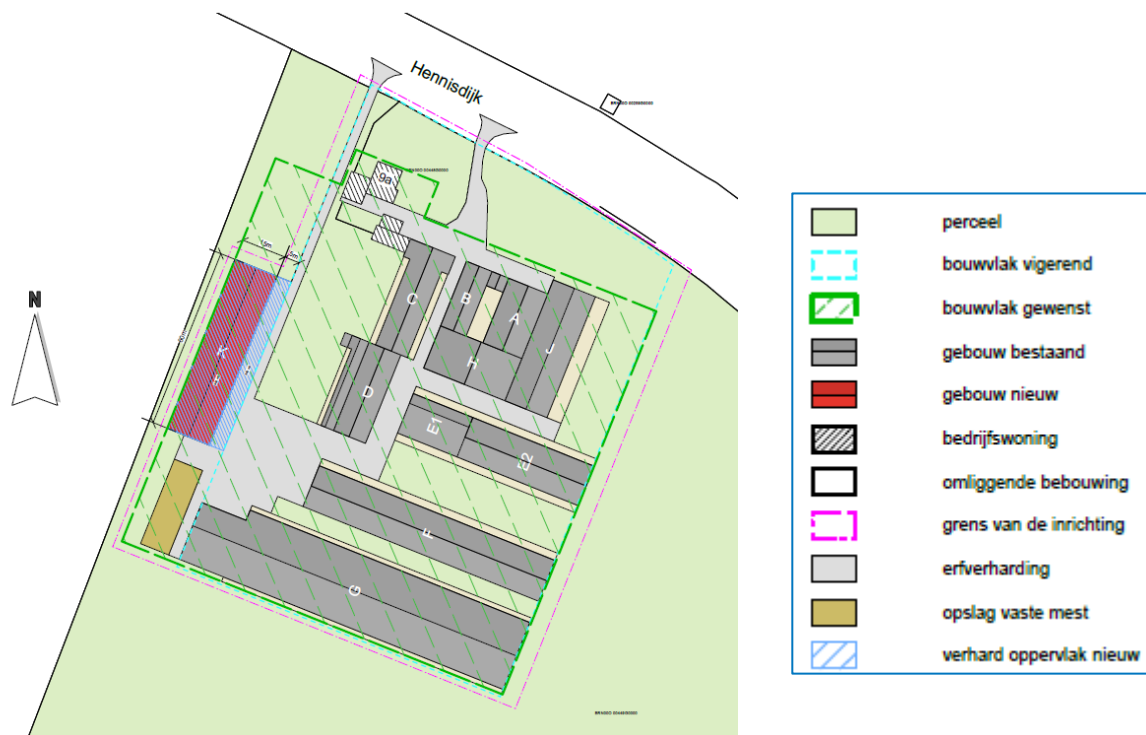
4.11.6 Hydrologisch neutraal ontwikkelen

Vanuit het waterschap is het de eis om hydrologisch neutraal te ontwikkelen. Aanleg van nieuw verhard oppervlak leidt tot versnelde afvoer van hemelwater naar watergangen. Om te voorkomen dat hierdoor wateroverlast ontstaat, kan aanleg van extra waterberging noodzakelijk zijn. Zo wordt het verlies van berging in de bodem gecompenseerd.

De benodigde ruimte voor waterberging wordt berekend op basis van de toename van verhard oppervlak, maatgevende regenbuien en de maximaal toelaatbare peilstijging in de watergangen. De vuistregel is dat er 436m³ waterberging nodig is per hectare nieuw verhard oppervlak. De maximaal toelaatbare peilstijging bedraagt 0,20 meter in het gebied Alblasserwaard en Vijfheerenlanden. In de rest van het beheergebied van Waterschap Rivierenland geldt een maximaal toelaatbare peilstijging van 0,30 meter. Dit geldt voor plannen met een toename van verhard oppervlak tot 5.000 m². De vuistregel geldt alleen bij waterberging in open water en als er geen sprake is van complicerende zaken (bijvoorbeeld kwel).

Toename verhard oppervlak

Met onderhavig plan wordt er een vervorming van het bouwvlak gerealiseerd ten behoeve van een nieuw dierverblijf en een werktuigenberging. Het dakoppervlak van het beoogde nieuwe dierverblijf bedraagt 900m², de toegevoegde infrastructurele verharding bedraagt een oppervlak van 300m². In de Keur is aangegeven dat, wanneer er bij een ontwikkelplan sprake is van een toename in verhard oppervlak, er ter compensatie een waterbergende voorziening dient te worden aangelegd om wateroverlast en -verlies te voorkomen. Voor het buitengebied kan bij een toename van verhard oppervlakte eenmalig een vrijstelling worden verleend van 1.500 m². In het verleden is al gebruik gemaakt van deze bevoegdheid, derhalve is watercompensatie benodigd voor een toename van 1.200 m² aan verhard oppervlak.

Figuur 4-11: nieuw verhard oppervlak rond gebouw K

Figuur 4-12: infiltratiegreppel in de landschappelijke inpassing

Watercompensatie

Gezien er reeds gebruik is gemaakt van de eenmalige vrijstelling van watercompensatie, is bij onderhavig initiatief watercompensatie benodigd. Hier is de vuistregel 436 m³ waterberging per hectare verharding voor compensatie in open water of 664 m³ waterberging per hectare verharding voor compensatie in een technische voorziening (bijvoorbeeld wadi's of kratten).

Voor onderhavige initiatief is gekozen voor de aanleg van een wadi vanweg het moeten doorkruisen van een gasleiding als voor een sloot wordt gekozen. Op basis van de bodemkaart (ter plaatse van de locatie bevindt er een kalkhoudende poldervaaggronden; zware zavel en lichte klei, profielverloop 5) en de klimaatatlas (grondwater/infiltratie) is infiltratie ter plaatse van Hennisdijk 9a niet mogelijk. Om die reden moet worden uitgegaan van het ontwerp voor een niet-infiltrerende wadi op basis van de gestuurde bestand 'richtlijn wadi'.

Er wordt 1.200 m² verhard oppervlak toegevoegd wat gelijk staat aan (1.200/10.000 =) 0,12 ha. Op basis van de vuistregel (664 m³ op 1 hectare voor een wadi) dient sprake te zijn van 79,7 m³ waterberging. Hiervoor wordt een wadi van 303 m² aangelegd met een diepte van 0,4 meter en een slokop op 10 cm onder maaiveld. Dit betekent een waterbergende schijf van 30 cm. Hieronder wordt de inhoud berekend:

- De lengte van de wadi wordt 60 meter.
- De breedte van de wadi op maaiveldniveau betreft 5,35 meter
- De bodembreedte van de wadi heeft een breedte van 3,55 meter
- De gemiddelde breedte voor waterberging bij een talud van 1:3 bedraagt 4,45 meter op 15 cm boven de bodem van de wadi.

Gekozen wordt voor een talud van 1:3 vanwege de mogelijkheid voor mechanisch onderhoud. Het aantal m³ dat dan geborgen kan worden betreft dan 80,1 m³ (4,45 m * 0,03 m * 60 m). Dit voldoet aan de gestelde eis van een compenserende waterberging van 79,7 m³. De wadi is opgenomen in het landschappelijk inpassingsplan, zie paragraaf 2.4.1. Voor de uitvoering van het plan is een watervergunning van het waterschap vereist. De aanvraag is ingediend.

Klimaatadaptatie

Water en ruimtelijke ordening zijn in Nederland historisch gezien onlosmakelijk met elkaar verbonden. Het hedendaagse klimaatvraagstuk brengt dan ook veel uitdagingen met zich mee, perioden van extreme neerslag worden afgewisseld met perioden van langdurige droogte wat moet worden opgevangen door waterbouwkundige initiatieven. Met onderhavig initiatief wordt er een bijdrage geleverd om de risico's van klimaatverandering te beperken.

Waterveiligheid en -overlast

In het kader van waterveiligheid en wateroverlast wordt een zaksloot aangelegd. Deze zaksloot vangt het water op bij regen. Op dit moment is de mogelijkheid tot verharding te groot wat problemen kan opleveren. Om wateroverlast in de toekomst te voorkomen wordt in de planregels geborgd dat maximaal 80% van het agrarisch bouwvlak bebouwd mag worden. Op deze manier draagt het initiatief bij aan waterveiligheid door het voorkomen van wateroverlast.

Droogte en hitte

In het landschappelijk inpassingsplan zijn uitsluitend inheemse soorten toegepast en is er aparte aandacht geschonken voor klimaatbestendigheid. Deze soorten zijn afgestemd op de kenmerken van het gebied. De gekozen groenelementen en beplanting kunnen een langere periode van droogte en hitte doorstaan zowel als andere weerextremen. Verder zorgt de relatief sterk vocht vasthoudende bodem voor een langdurige beschikbaarheid van vocht door capillaire opstijging.

Conclusie

Op basis van het bovenstaande is aangetoond dat sprake is van hydrologisch neutraal ontwikkelen, zowel als dat er rekening is gehouden met klimaatadaptatie en dat de waterbelangen in acht worden genomen.

4.12 M.E.R.-BEOORDELING

Milieubeoordeling

Het is verplicht en gewenst om het aspect milieu een volwaardige plaats te geven bij de besluitvorming. De juridische basis is te vinden in:

1. artikel 7.2a, lid 1, van de Wet milieubeheer (Wm);
er is een plicht om een milieueffectrapport op te stellen wanneer er een passende beoordeling nodig is op basis van artikel 2.8, lid 1, van de Wet natuurbescherming (Wnb), en
2. artikel 7.2, lid 1, van de Wm en het Besluit milieueffectrapportage (Besluit m.e.r.);
 - er is een plicht om een milieueffectrapport op te stellen voor de activiteiten en gevallen van onderdeel C;
 - er is een plicht om te beoordelen of een milieueffectrapport moet worden opgesteld als de activiteit valt onder de kolom 'activiteiten' van de onderdeel D van de bijlage van het Besluit m.e.r.

Ad 1.

Uit de Wet natuurbescherming (artikel 2.8 en artikel 2.7) volgt dat een passende beoordeling moet worden gemaakt als het project significante gevolgen kan hebben voor Natura 2000-gebieden. Dit is het geval als een toename van stikstofdepositie op reeds overbelaste stikstofgevoelige natuurwaarden in een Natura 2000-gebied niet kan worden uitgesloten.

Het meest nabijgelegen Natura 2000-gebied is 'Rijntakken'. Het is gelegen op ruim 5,7 km afstand. Het project betreft het realiseren van huisvesting voor schapen en zoogkoeien waarbij het aantal varkens in de bestaande stallen daalt. Uit een Aerius-berekening blijkt met het voorgenomen initiatief geen sprake is van een stikstofdepositie toename waardoor er geen significant negatieve effecten te verwachten zijn. Bovendien is sprake van een kleine wijziging die geen aanzienlijke milieueffecten heeft. Een passende beoordeling is niet nodig.

Ad 2.

Er is geen sprake van een activiteit en geval van onderdeel C.

Onderdeel D.14 van de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage betreft de oprichting, wijziging of uitbreiding van een installatie voor het fokken, mesten of houden van dieren. Onder een installatie wordt verstaan een of meer installaties binnen een inrichting. Hier is sprake van het wijzigen van een inrichting. Er moet dus worden beoordeeld of een milieueffectrapport moet worden opgesteld.

Deze toetsing dient te geschieden aan de hand van de criteria in bijlage III van de EEG-richtlijn milieueffectbeoordeling, te weten de kenmerken van het project, de plaats van het project en de kenmerken van de potentiële effecten.

De kenmerken van het project betreffen het oprichten van een dierverblijf voor schapen en zoogkoeien ten behoeve van een efficiëntere bedrijfsvoering en het oprichten van een werktuigenberging. Het aantal varkens in de bestaande gebouwen neemt af.

De plaats van het project betreft een agrarisch bedrijf in een agrarisch gebied.

De kenmerken van de potentiële effecten zijn beschreven in de vorige paragrafen. Hieruit blijkt dat de effecten beperkt zijn tot visuele effecten, die worden verzacht door landschappelijke inpassing door middel van beplanting.

Gelet op de kenmerken van het project, de plaats van het project en de kenmerken van de potentiële effecten is het opstellen van een milieueffectrapport niet nodig.

Conclusie

Voor het project hoeft geen milieueffectrapport te worden opgesteld.

5 JURIDISCHE ASPECTEN

5.1 VERBEELDING

Op de verbeelding is, met behulp van de in de SVBP 2012 bepaalde methode, de bestemming van de grond aangegeven. De bijbehorende bepalingen zijn vervolgens opgenomen in de planregels. De verbeelding visualiseert de planregels. De omliggende agrarische gronden maken tevens deel uit van de verbeelding, omdat binnen de agrarische gronden een, tot nu toe onbenutte, mogelijkheid bestaat voor een gebruik als bijvoorbeeld boomgaard en de hierbij behorende spuitzone.

5.2 PLANREGELS

De planregels bestaan uit de volgende vier hoofdstukken:

- ▶ Inleidende regels: dit hoofdstuk bestaat uit twee delen. Het eerste deel betreft het artikel 'begrippen' waarin wordt toegelicht wat onder bepaalde begrippen wordt verstaan. Het tweede artikel is 'wijze van meten' waarin wordt toegelicht hoe de benoemde maatvoering moet worden gemeten.
- ▶ Bestemmingsregels: in dit hoofdstuk worden de op de verbeelding aangegeven bestemmingen nader verklaard. De gehanteerde bestemmingen worden in paragraaf 6.3 van dit hoofdstuk verder uitgewerkt.
- ▶ Algemene regels: in dit hoofdstuk worden regelingen opgenomen die zijn bedoeld voor meer dan één bestemming.
- ▶ Overgangs- en slotregels: binnen de overgangsbepalingen wordt geregeld dat met het bestemmingsplan strijdige bouwwerken en plannen welke bestaan ten tijde van de inwerkingtreding van het bestemmingsplan mogen worden uitgevoerd, mits er geen veranderingen plaatsvinden in aard en omvang. De slotregels benoemt de officiële naam van het bestemmingsplan, welke moet worden gebruikt om te verwijzen naar het plan.

5.3 TOELICHTING OP DE BESTEMMING

Artikel 3 Agrarisch – Komgebied

De bestemming Agrarisch – Komgebied is toegekend aan landbouwgronden in het komgebied, voor zover deze deel uitmaken van de landschappelijk-ecologische structuur in de visie. De bestemming is gericht op duurzame exploitatiemogelijkheden voor niet-grondgebonden neventakken (glastuinbouw, intensieve veehouderij) van beperkte omvang.

Artikel 4 Waarde – Archeologische Waardevol Verwachtingsgebied 2

De bestemming Waarde – Archeologisch Waardevol Verwachtingsgebied 2 is gericht op het beschermen op de archeologische waarde.

6 UITVOERBAARHEID

6.1 ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID

Artikel 6.12 van de Wet ruimtelijke ordening stelt dat de gemeenteraad gelijktijdig met de vaststelling van het bestemmingsplan moet besluiten om al dan niet een exploitatieplan vast te stellen. Hoofregel is dat een exploitatieplan moet worden vastgesteld bij elk bestemmingsplan. Er zijn echter uitzonderingen.

Het is mogelijk dat de raad verklaart dat met betrekking tot een bestemmingsplan het kostenverhaal anderszins is verzekerd of het stellen van nadere eisen en regels niet noodzakelijk is. In het voorliggende geval wordt het plan gerealiseerd op particulier initiatief. Initiatiefnemer draagt de kosten voor de gewenste ontwikkeling.

Het verhaal van gemeentelijke kosten van exploitatie (in dit geval de kosten in verband met de planologische procedure) is anderszins verzekerd door het sluiten van een anterieure overeenkomst. Ook de dekking van eventuele planschadetekosten is door middel van deze overeenkomst verzekerd. De raad kan dan ook op grond van de Wet ruimtelijke ordening, artikel 6.12, lid 2 onder a besluiten geen exploitatieplan vast te stellen. Daarnaast worden de leges omgevingsvergunning in een later stadium afzonderlijk in rekening gebracht bij aanvrager Maatschappelijke uitvoerbaarheid

6.2 MAATSCHAPPELIJKE UITVOERBAARHEID

6.2.1 Participatie

Het initiatief is met omwonenden binnen een straal van 500 meter besproken. Hiervoor is initiatiefnemer langs gegaan bij de omwonende waarbij de gewenste situatie en de landschappelijke inpassing is besproken. In bijlage 17 is de dialoog opgenomen. De bijlage bestaat uit een adressenlijst en per adres een ondertekend dialoogformulier. Middels de dialoog zijn omwonende geïnformeerd en betrokken bij onderhavig initiatief.

6.2.2 Vooroverleg

Voorliggend plan wordt in het kader van het wettelijke vooroverleg voorgelegd aan het Waterschap Rivierenland en de provincie Gelderland.

6.2.3 Ontwerp

Het bestemmingsplan wordt zes weken ter inzage gelegd als ontwerp. Een ieder kan in de inzage termijn reageren op het ontwerp.

6.2.4 Vaststelling

De gemeenteraad van de gemeente Buren stelt het bestemmingsplan vast. Vervolgens wordt het plan voor zes weken ter inzage gelegd voor eventueel beroep. Ook indien geen zienswijze is ingediend kan een ieder vervolgens beroep aantekenen tegen het bestemmingsplan.

7 BIJLAGEN

BIJLAGE 1: SITUATIE TEKENING

BIJLAGE 2: ADVIES ADVIESCOMMISSIE

BIJLAGE 3: LANDSCHAPPELIJK INPASSINGSPLAN

BIJLAGE 4: RUWVOERPOSITIE

BIJLAGE 5: DIERTABEL

BIJLAGE 6: INVOERGEGEVENS

BIJLAGE 7: BEREKENING INVOERGEGEVENS

BIJLAGE 8: INVOERGEGEVENS GEUR

BIJLAGE 9: RESULTATEN GECUMULEERDE GEUR

BIJLAGE 10: RESULTATEN FIJNSTOFBEREKENING

BIJLAGE 11: INVOERGEGEVENS AANLEGFASE

BIJLAGE 12: BEREKENING AANLEGFASE

BIJLAGE 13: INVOERGEGEVENS GEBRUIKSFASE

BIJLAGE 14: BEREKENING GEBRUIKSFASE

BIJLAGE 15: QUICKSCAN EN VOORTOETS F&F

BIJLAGE 16: DIGITALE WATERTOETS

BIJLAGE 17: DIALOOG

BIJLAGE 18: ARCHEOLOGISCH RAPPORT

BIJLAGE 19: VERKENNEND BODEMONDERZOEK

BIJLAGE 20 AANVULLEND BODEMONDERZOEK